

II

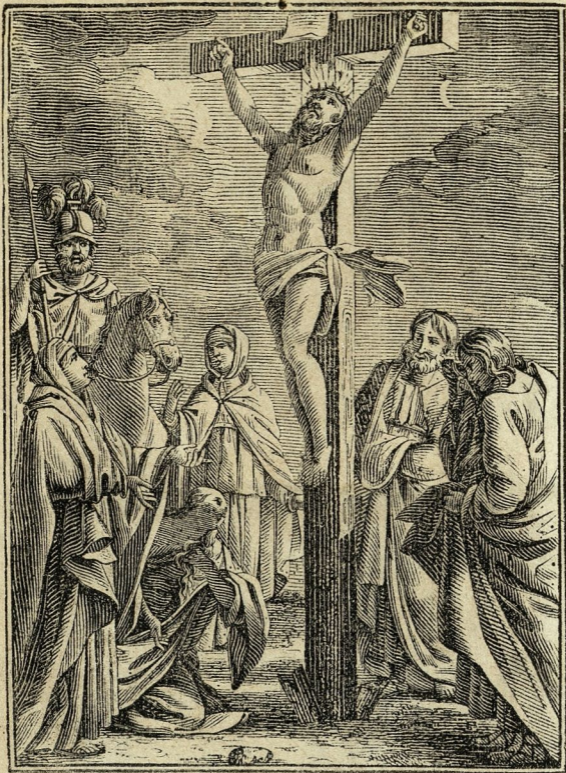
e, 19.687

g

19687. II. C g 2 R

✓ 73

Veliki teden,

kakor ga obhaja

mati katolfska zerkev

spisal

K. Robida,
ménih benediktinarskiga réda.

V' ZELOVZU,

per Ferd. od Kleimayru natiskavzu,

Vezhni Bog in kralj nebéf
Se ponisha brat nam biti,
Nam shivi in nam vmerje,
Nam nebéfa saflushiti.
Njega sveta reshinja kri
Naf ozhisti vse ljudi.

Potozhnik.

030037256

N a v o d.

Ta saden teden shtiridesetdanškiga pošta je velki teden sa tega voljo imenovan, ker je vsigamogozhni in milostljiv Bog svojiga ediniga Sina na svet poslal, zhloveshki rod odrešhit od greha in vezhne smerti. Kaj vekshiga in boljiga more komu eden storiti, kakor je Jesus Kristuf nam storil, kateri je vmerl, de bi shivel, kateri koli v' njega vervajo?

Leta teden tud zherni teden se klizhe, ker greh, temnota, shalošt in hrepenenje po obljublenu odreshniku je svet stiskalo shtir tavshent let; s' Jesusam je pershla svetloba sonza, in upanje vezhniga shivlenja.

Satorej mati katolshka zerkev prvi teden po veliki nozhi beli teden imenovati naf uzhi.

V' slednih dneih pošta kristjani obhajamo spomin Jesufoviga terplenja in njegove smerti; torej té dueve klizhemo krishni teden.

Vumno poimenovanje svetiga zhaša, in brumne molitve katolshke zerkve bodemo k' svojimu pridu obrazhali, zhe rasshalnikam is serza odpuštimo, svoje grehe obshalujemo, per boshjih namestnikih poduzhenje ino po saflushenju Jesufa Kristufa odpušhanja grehov ishemo; zhe po Jesufovih naukih shivemo, sa vse dobrote in gnade Boga vedno hvalimo.

Krishni pot.

Po molitvi vsakteriga snamnja moli eno skrivnost svetiga Roshnikranza.

I.

Pervo snamnje.**Jesuf od Pilatusha h' smerti obsojen.**

M o l i t e v.

Hvalo tebi, Jesuf Khriftuf, vezhni Bog! ker si is nebeshkiga velizhastva v' zhloveshki podobi na semljo stopil, mene in vse ljudi odreshit. Keli od svojiga Ozheta poslan, si volen piti sazhel, si krivizhne prizhe poslushal, posvetnimu sodniku pokoren bil, is ljubesni do mene mnoge britkoosti terpel. Tudi jes, ako me sadolshene alj nesaflushene kasni sadenejo: hozhem jih radovoljno prenesti, ino per tebi pomozh in isgled iskati. Lashi tuhtati, moje brate opravljati, grehe tajiti, hudobnike isgovarjati me vselej obvari, moj odreshenik! Ljubesnivi Jesuf, uzhi me, duhovne in deshelfke oblastnike zhaštiti, njih postave spolniti, rajshi krivizo terpeti, kakor storiti: de bodem tvojiga terplenja vreden postal, ino po tvojih saflushbah vezhno shivlenje doseget! Amen.

II.

Drugo snamnje.

Jesuf vsame krish na rame.

Kakor je nedolshni Isak lef k' svoji shgavshini na goro nesel; tako si tudi ti, milostljiv Jesus, svoj krish na svete rame sadel, na katerimu si hotel vmreti sa moje grehe. Ternata krona na glavi, bizhanje zeliga shivota sta sveto kri prelivala, in tebe slabila; vender se nisi branil, teshki krish vseti: pomagaj meni, de bodem radovoljno bolesni, ki jih meni tvoj Ozha poshle, preterpel, ino teshave svojiga stanu, bres godernjanja prenesel k' tvoji zhasti, k' mojimu svelizhanju. Zhe sazhnem obupavati, poshli mi eniga svojih angelov, ki me opominja pri toshljivosti, alj terdi v' slabosti; ki me uzhi, de vse moje terplenje k' tvojim priglihano, sgine, in kmalo v' veselje preoberneno bode. Ljubi Jesus, perstopi meni per vsaki nadlogi, posebno pa v' teshavah sadne ure!
Amen.

III.

Tretje snamnje.

Jesuf pod krisham pade.

O Jesuf, si sebi sa voljo nashih grehov tako teshek krish naloshiti perpustil, de ga tvoje svete rame nositi ne morejo! Kako ostudne so nashhe pregrehe, katere Jesufove martre tolko mnoshijo, de jih komej prenesti samore? Kdo se ne bode trudil greha se ogibati in varvati? Zhe pa slabost alj neumnoost me k' grehu peljá, nikdar ne perpusti, dobrotljiv Jesuf! de bi jes v' grehu obleshal, de bi v' grebih saspal. Poshli mi svetlost svoje gnade de krivizhnoost svojiga shivlenja sposnam, h' pokori hitim, sapeljane brate opominjam, krivoverne ljudi poduzhim: De tvoje britkoosti drugim ino meni k' vezhuimu shivlenji, ne pa k' pogubljenji teknejo. Vezhni Bog, rasveti mojo pamet, in terdi mojo voljo, de svete navke sposnam, ino po teh shiveti si persadevam! Amen.

IV.

Zheterto snamnje.

Jesufa krish nesejzhiga mati Maria
frezha.

Ne le isgled poterpeshljivosti v' nadlogah, ampak tud isgled otrozhje ljubesni do matere si nam dal, Jesuf! ki si jo troshtal, kedar se je jokala zhes tvoje rane in teshave. Pomagaj vsm ljudem, de bodo matere svoje otroke po pameti ljubile, otrozi pa svojim starsham vedno hvaleshni ostali! Sveta Maria, tebe Jesuf smiraj vflishti: prosi sa me svojiga Sina, de njega kri moje grehe omije, njega mogozhnost moji slabosti perstopuje. Nebeshka diviza, ki si s' svojim Sinam terpela, sdaj se s' njim veselish: prosi tudi sa me Boga, de me hozhe zel zhas mojiga shivlenja pred hudim obvarvati, po smerti pa v' svojo drushbo vseti, de bom Boga Ozheta, svojiga stvarnika, Boga Sina svojiga odreshenika, Boga svetiga Duha svojiga posvezhovaviza gledal od oblizhja do oblizhja! Amen.

V.

Peto snamnje.

Simon is Zirena mora Jesuſov
krish nesti.

Jesuf, ki si mertve obudil, bolne osdravil, vsem pomozhi potrebnim pomagaj: sdaj ne najdesh zhloveka, ki bi se ponudil, krish tebi odvset. Nikolj ne bom tako terd, de bi odlafhal revešbam nadloge polajfhati, alj drugod ifkati pomozhi jih opominjal, kedar jes sam pomagati samorem. Varoval se bom napuha, kateri zhloveka flepi, se ofhabiti s' svojo mozhjo, druge pak, sosebno revne, stare, bolehtne sanizhovati. Vfi ljudje so tvoje stvar, mogozhni Bog! vse po svojih stesah proti nebesam vabish; dostokrat ponishne odberash, dognat velike rezhi. Nozh ino dan hozhem na Simona misliti, Kristusa na Golgato, alj kalvarfko goro spremljati; de sim grefhnik, kakor terdovratni Judje, ki so Jesusa padajozhiga dregali, sapljuvali, in se mu posmehovali, hozhem sposnati. O Jesuf, bodi mi milostljiv, in podpiraj moje sklepe! Amen.

VI.

Šesto snamnje.

Veronika ponudi Jesusu ruto.

Tvoj sveti obras, o Jesuf! kateri se je na visoki gori Tabor svetil ko sonce, je bil sdaj kervav in oprashen. Nevsmileni Judje niso nehali tebe sanizhovati, in proti mertvasški gori poganjati, de se Pilatush ne bi kefal nepravizhne sodbe, in Jesufa rabeljnam odvsel. Komej se je najdla sheua, ki jo verni imenujejo Veronika, in je tebi podala ruto, s' ktero si ti obrasa prah ino kri obrisal. Dobrotljiv Jesuf, nikdar mi ne pusti tvojiga terplenja posabiti, terdovratnim Judam biti me enakiga; ampak rasvetli me, de bom, kakor Veronika, tebe hvaleshno zhashtil, ljudem, ki si jih ti brate imenoval, kar bo mogozhe dobriga storil, ino vreden postal, tvoj sveti obras, ki ga je Veronika na semli gledala, v' nebesih vekoma gledati in vshivati! Amen.

VII.

Sedmo snamnje.

Jesuf sopet pade pod krisham.

Jesuf, vezhni Bog! ki si nebo in semljo stvaril: ti si se sa naf tako ponishal, de si flaboſti in rane zhu-til; ti si pod krisham na semljo pa-del, ino nam pokasal, de pred kri-sham se ima vſako koleno perkla-njati na semli, pod semljo in v' ne-befih. Satorej molim vedno ſveti krish; hvalim vedno ſvetiga krisha ſpomini; upam vedno ſvelizhanje od ſ. krisha. Na krish hozhem pogle-dati ſjutraj, kedar odprem ozhi; podnev, kedar me ſkuſhnjave mo-tijo; ſvezher, kedar ſvoje truplo in ſvojo duſho v' tvoje roke perporo-zhujem; poſebno pa na ſadnjo uro ſvojiga ſhivlenja, kedar bom ſvet ſapuſtil, in pred tvoj ſodnji ſtol ſto-piti mogel. O moj Jeſuf, de bi ti mene vredniga ſpoſhtvavza ſ. krisha ſpoſnal, in ſvojim ljubzhikam perdru-shil! Amen.

VIII.

Osmo snamnje.

Jesufa frezhajo jokajozhe shéne.

Vsmilen Jesus, ki si nadloge in teshave drusih ljudi bolj zhutil, kakor samosvoje: prijasno si vprashal Jerusalemske shene, sakaj de se jokajo? Jokale so se savolj tebe, ki si nedolshen terpel; ino kdo bi bil tebe vidil, in se ne jokal? Pa vender si ti jim rekel: Jokajte se same nad seboj, in nad svojimi otrozi! — Jokajmo se tudi mi nad svojimi grehi, svojo slepostjo in nejevernoostjo, kedar koli se pravizhne mislimo, druge pa greshnike sanizhujemo; kedar koli sami sebe umetne povsdigujemo, druge pa abotne od strani gledamo. Ljubi Jesus, obuduj nasho voljuost kremlat prijasno s' malimi, lazhe nasitovat, shejue napajat, podelit siromakam obilno in pa is ponishnosti jo obernit tako, de jim tega zlo zhutiti ne damo. Klizhi nas k' sebi, de rasumemo, de je narvezh modrost, tvoje navke poslushati, tvoje sapovdi dershati, tvoj krish nositi, s' teboj shiveti in vmreti. Amen.

IX.

Deveto snamnje.
Jesuf tretjizh pod krisham pade.

Kamnitne serza Judov ne nehajo
 tebe martrati! komej stopati samo-
 resh, te she s' krisham obteshé, in
 s' novimi ranami slabé. Od slabosti
 padašh, pa ne dajo tebi se oddihniti,
 in malo pozhiti. O gnufóba nashih
 grehov, sa voljo katerih si ti toljko
 terpel! Zhe me bo vrozhina na po-
 lji kuhala, bom na sveti krish pogle-
 dal in svoje terplenje tebi ofrov;
 zhe me bo bolesen v' postli davila,
 bom na sveti krish pogledal, in se
 tolashil; zhe me bodo prijatli tajili,
 in isdali, bom na sveti krish pogle-
 dal ino mislil: zhe se na selenimu
 léfi taka je godila, kakshina bo s'
 suhim? Jesus, ki sam sebi nifi hotel
 pomagati dokler se ni volja tvojiga
 Ozheta dopolnila, pomagaj meni,
 de bom radovolen nosil krish, ki ga
 meni volja tvojiga Ozheta naloshi!
 Amen.

X.

Defeto snamnje.

Rabeljni Jesusa slezhejo.

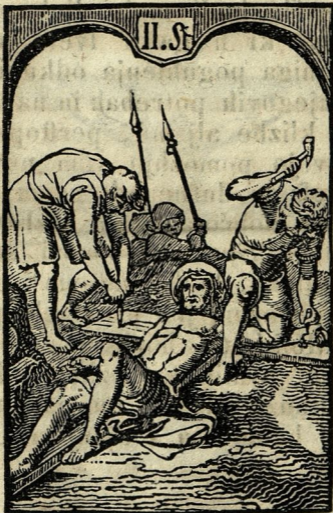

Vfigamogozhni, vezhni Bog, ki si
 zel svet, in vse kar je in shivi,
 vstvaril in oblekel: tebi je oblazhilo
 is trupla stargano, tebi so tvoje ra-
 ne rasodrete, tvoj sveti obras je
 sasmehovan. Slezi meni oblazhilo
 grehov, sosebno ofhabnosti, ktera je
 snotrej dobriga prasna, lé vides do-
 briga in prasno zhaft ljubi, skrivshi
 hudo dela: de bom zhist in poshten
 po svetu hodil, ino zhist in poshten
 pred tebe svojiga sodnika enkrat sto-
 pil. Uzhi me, de oblazhilo, naj bo
 shidano, naj bo platneno, zhloveka
 ne poviksha, ne ponisha; ampak de
 sama brumnost tebi in tvojimu Ozhe-
 tu dopáde, in vezhniga plazhila se
 bo veselila. Amen.

VI.

Ednajito snamnje.

Jesuf je krishan.

Odreshenik zeliga sveta, tebe se
 nafhi grehi na krish rastegnili; tvo-
 je roke in noge so nafhi grehi s'
 shreblami prederli; tvoja sveta kri
 je savolj nafhih grehov krish vmiva-
 la. Jesuf! sbudi mojo ljubesen do
 blishniga, ki si ga s' sveto kervjo
 od vezhniga pogublenja odkupil: de
 mu v' njegovih potrebah in nadlogah,
 naj me klizhe alj né, perstopim, in
 ga s' tvojo pomozhjo v'fim nevarno-
 stim telefa in dushe odtegnem! Nei-
 srezhljiva dobrotta Boga Ozheta, ki
 je ediniga Sina dal smerti sa naf,
 bodi hvalena, bodi zhassteua! **O Je-**
suf, kaj morem jes prah tebi pover-
 niti? Moliti te hozhem zelo svoje
 shivljenje, hvaliti te hozhem od kon-
 za do konza sveta, sposnati te ho-
 zhem s' besedo in s' djanjem! Amen.

XII.

Dvanajsto snamnje.

Jesuf s' krisham povsdignen.

Sveti léf, na tebi **J**esuf vísi! tebe bo zhaštlo fleherno ljudstvo; sveta semlja, v' kateri krish tizhi! tebe bodo obiskovali ljudje od jutra in vezhera. **O** **J**esuf, dopolnil si voljo svojiga **O**zheta; naj vsame tvojo dušho v' svoje roké! **O** **J**esuf, povsdignen si ti, in zel svet bošh sa sebo vlekél! **O** **J**esuf, vezhna ljubesen, ti rasprostísh svoje roké, de bi vse ljudi objel, de bi tudi svoje sovrašnike svojimu **O**zhetu perdobil: de bi vse v' nebesih sjedinil, ker si sa vse vmerl! **S**veta kri in voda! ki ste tekle is raneniga serza, vaj bom molil vsaki dan per fveti masli; sveto telo, ktero je bilo savolj mene krishano, bom zhaštil v' sveti hostji: **S'** obedvema se bom sdrushil per f. obhajili, de ne bo shlahtna kri sapstonj prelita, nebeshko telo k' mojemu pogublenji martrano! Amen.

XIII.

Trinajsto snamnje.

Jesuf je is krisha snet.

O Jesuf! neisrezhljive mǎtre in teshave si preterpel, in si sadnizh hotel v' grob biti poloshen; v' novi grob sa voljo tebe is skale isfekan, ne v' grob tvojih tovarshov na krishu, kateri so bili pokopani s' tolovajami. Greh ino smert, katera sta s' pregreho Adama oshivela, sta sdaj pokopana. Sin boshji, ki si sgrevanimu rasbojniku na krishu grehe odpustil, in paradish mu obljudil: odpusti meni grehe, perpeli me po poti svojiga terplenja v' nebeski raj! Tvoj sveti krish, in tvoj grob hozhem posebno velki teden obiskavati, svoje grehe objokavati, odpuhanje letih grehov po tvojimu saflushenji, po proshnjah tvoje matere Marie upati: de se bom serzhno smerti in grobu blishal, in po terplenji kratkiga shivlenja vezhno svelizhanje dosegel! Amen.

Zvetna nedela.

Zvetno nedelo obhajamo k' spominu ozhitne jeshe Jesufa v' Jerusalem, s' ktero nam je pokasal, de je Mesija in Israelski kralj, ki so ga preroki bili osnаноvali. Kakor ljubim kraljam, tako Jesusu ljudje vro naproti.

Pojmo tud mi Jesusu naproti s' molitvo, s' postam ino s' ljubesnjo blishniga; obhajajmo andohtljivo danšni prasniki, ki ga mati katolšhka zerkev obhajæ s' shegnanjem leša, s' prozefijo in s' sveto Masho.

I.

Shegnanje leša.

Kedar maslnik palmove in oljkine mladike shegnujejo, moli.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, ki si po poslednimu prihodu v' Jerusalem svojiga ediniga Sina zhaatil: daj nam gnado, de s' palmami in oljkami dobre dela Jesusu pernesemo. Shegnaj po svojimu mafhniku te palme, sprizhbe premagane hudobie; shegnaj te oljke, dokase persadobleniga mira! Daj nam, ki vse dobroto per tebi ishemo, v' vsih nadlogah na tebe upamo, karkolj je dushi ino telefi koristno; obvarvaj nas pred vrasho, de ne bodemo v' lesu, ampak per tebi in per modrih ljudeh pomozh iskali: to te profimo po Jesusu Kristusu in s. Duhu. Amen.

II.

Prezefja s' butarami.

Mati katolska zerkev s' shegnani-

mi palmami in oljkami odrefheniku
 Jesufu naproti gre, in leté pisma
 brati sapovduje:

Kedar se je Gospod Jesuf Jerusa-
 lemu blishal, je dva svojih uzhenzov
 poslal, in jima rekel: V' ta lé terg
 pojta! tamkej bota oflizo najdla per-
 vesano, in per nje shebe, ki ga she
 nihzher ni jesdel. Odveshita in per-
 pelita mi ga. Zhe vaj kdo vprasha,
 lé rezita mu: Gospodu ga je treba.
 Uzhenza odvesheta in perpeljeta ga
 Jesufu ino pokrijeta ga s' svojimi
 plajshmi, in Jesuf se nanj vsede.
 Ljudje so gvante zhes pot rasgrinja-
 li; nekteri so veje od dreves sekali,
 in na zesto trofili. Vse vpije: Ho-
 sana! hvala mu, ki pride v' iménu
 Gospoda! Posdravleno nam bodi ozhe-

ta Davida kraljestvo, ki se blisha!
Zhaft in hvala v' nebu! ‚Sin Davi-
dov, vsmili se nas!

Kedar je ljudstvo slifhalo, de Je-
suf v' Jerusalem pride, vsame palme,
gre mu naproti, in fantje vpijejo:
Letá je obljubljen odrefhenik ljudstva,
letá je naša blagošt! Leta je re-
fhenje Israela! Kako zhaftitljiv on,
komur troni in oblasti naproti gredó!
Neboj se ‚Siona hzhi! glej tvoj kralj
se blisha, sedejozh na shebetu oflize,
kakor je sapifano! Posdravljen nam
bodi kralj, stvarnik nebes in semle,
ki si prifhel nas odrefhit!

‚Sheft dni pred velkonozhjo, ke-
dar je Jesuf, našh Gospod, Jerusa-
lemskimu mestu se blishal, mu grejo
fantje naproti, in sukajo palmove
mladike, in klizhejo na glasno: Ha-
sana na nebu! hvalen bodi, ki pri-

desih v' obilnosti vsmiljenja! Hosana na visokosti!

Mnoge trume s' roshami in palmami gredo Odresheniku naproti, in pojejo mogožnimu premagavzu preshtimánje. Edinoglasno ljudstvo osnanuje, de Jesuf je Sin boshji; vsih hvalna pesem prot oblakam se vsdičuje k' zhahti Kristusa: Hosana v' nebesih!

Sdrushimo se s' nebeshkimi angelzami, in s' Israelskimi otrokami, in pojimo premagavzu smerti: Hosana po vishavah!

Mnoge trume ljudstva, ki je bilo sbrano ob velkonozhi, je klizalo: Pozhesben, pozhesben, ki pride v' Gospodovim iménu! Hosana v' nebesih!

Kedar prozesja nasaj pred zerkovne vrata pride, stopijo eni pezvov v' zerkey, duri saprejo, in s' svunaj-njimi premenjavno pojejo.

Vrata saperte uzbé, de nam nebefa fo bile saperte pred Jesufovim terplenjem, in so se odperle skos možh f. krisha: kakor se tudi zerkovne odprejo, ker mafhnik s' krisham v' tretjizh potarkajo na duri.

Mafhnik s' f. krisham trikrat na saperte vrata vdarijo, in klizhejo :

Vi knesi odprite vrata! odprite stare vrata, ker on, zhaftitljiv kralj pride!

V' zerkvi odgovorijo :

Kdo je letá zhaftitljiv kralj?

Svunajni pravijo :

Gospod je, ta mogozhni, oblastnik, ki v' boju premaga! Vi knesi odprite vrata, odprite stare vrata, ker zhaftitljiv kralj pride!

V' zerkvi sopet vprafhajo:

Kdo je letá zhaftitljiv kralj?

Svunajni odgovoré:

Ta vezhni, Gospod nebes in sem-
le, ki je smirej, letá je zhaštítljiv
kralj.

Zerkovne vrata se odprejo, pre-
zelja notri stopi, in poje:

Kedar je Gospod v' s. mesto shel,
so mu hebrajski otrozi naproti shli,
in so vstajanje mesa osnаноvali. S'
palmami v' rokah so vpili: Hosana
po vislavah!

Kedar je ljudstvo zhutílo, de Je-
sus v' Jerusalem pride, mu je shlo
naproti, je palme neslo in klizalo:
Hosana po vislavah!

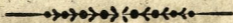
Sa s. krisham tedaj moremo priti
v' nebeshko kraljestvo; kakor vsi
pravizhni, ki so pred Jesusovim ter-

plenjem vmerli, le po temu so mogli v' nebesa, in so Jesusa hvalili, de po njemu je premaganje greha in smerti prishlo.

S. M a f h a.

S a z h e t i k.

Gospod, ne bodi dalezh od mene!
Tvoja pomozh naj hiti meni poma-
gat! Reshi me is gerla levoviga! re-
shi me revniga od rogov divjih
junzov!

Moj Bog, moj Bog, poglej v'
mene! Sakaj si ti mene sapustil? Sa-
kaj si ti mene sapustil? Sakaj moje
toshbe pomozh ne najdejo?

Gospod, ne beshi od mene! Tvo-
ja pomozh naj hiti me brambat! Re-
shi me is levoviga gerla! reshi me
revniga od rogov divjih junzov! Go-

spod, vsmili se nas! Kristus, vsmili se
nas! Gospod, vsmili se nas!

M o l i t e v.

Vsigamogozhni, vezhni Bog, ki si
po vzhlovezhenji in krishanji svojiga
Sina, nashiga Odreshenika zhlovesh-
kim rodu isgled ponishnosti veleval
posnemat: dodeli milostljiv, de mi
njegovo poterpeshlivoost v' djanji po-
lnemamo, in deleshni postanemo nje-
goviga vstajenja od smerti. Skos
tistiga Jesusa Kristusa svojiga Sina,
ki s' tebo in svetim Duham, emi sa-
mi Bog shivi in kraljuje od vekoma
do vekoma. Amen.

B r a n j e

is pisma f. Pavla apostelna na Filip-
jane v' 2. postavi.

Bratje, leto v' sebi pozhutite, kar

tudi v' Jesufu Kristufu vidite, kateri, ker je v' boshji podobi bil, ni sa rop dershal, Bogu enak biti; vender se sam sebe ponishal, in je podobo hlapza na se vsel; zhlovekam se enak storil, ino v' sadershanji snajden bil, kakor zhlovek. Sam sebe je ponishal, ino je pokorn bil do smerti, do smerti krisha. Sató je tudi Bog ga povishal, ino je mu dal imé, ktero je zhes vse iména: de v' Jesufu imenu se vse kolene perpognejo teh, ki so v' nebesih, na semli, ino pod semljo, ino vsi jesiki sposnajo, de Gospod Jesus Kristus je v' zhasti Boga Ozheta.

Ti me sa desnizo peljash, tvoj svet me vodi po temnih potah, ino me povikshuje.

Israel ma vender Boga sa trosh-

tarja: to zhuti, ki je zhistiga serza. Skorej bi bile moje noge vpadle; moje stopinje so derzhale. Sim she sazhel greshnike savidovati, ker sim vidil blasnivze frezhne.

Moj Bog, moj Bog, osiraj se na mene! Sakaj si me sapustil?

Sakaj moje toshbe pomozhi ne dofeshejo?

Moj Bog! jes klizhem po dnevi, ino ti mi ne odgovorish; klizhem po nozhi, ino nizh ne tolashi moje jezhanje!

Ti pak nar Svetejsi kraljujesh med Israelskimi hvalnimi pesmami!

Tebi so nashi ozhaki upali, tebi so upali; ino ti si jim pomagal.

K' tebi so sdihovali, ino so neshli otetje; na tebe so upali, in niso bili oframoteni.

Jes sim pa zherv, ne zhlovek: ljudi posmeh, ljudstva sanizhovanje.

Ki me vidiyo, se mi posmehujejo,
se pazhijo s' shnabli, migajo s' glavo.

Naj toshi Gospodu! on naj mu
pomaga, on naj ga otmé; sakaj nje-
ga ljubizh je!

Letó vidiyo, in s' veseljem to vi-
dijo na meni. Moje obleke delijo
med seboj, in sa moja sukno vadjajo.

Refhi me is levoviga gobza!
refhi me revesha od rog divjih
junzov!

Ki se Gospoda bojéte, hvaleshno
mu pojte. Zel Jakobov rod naj ga
velizhasti!

Hvalite Gospoda sarodu: nebefa
osnanujejo njega pravizo!

Prihodna rodovina perpovduje
otrokam, kako je on pravizhen; kaj
velkiga je storil.

T e r p l e n j e

Jesusa Kristusa, nashiga Gospoda,
po vsih shtirih Evangelistah.

Kedar se je perblishal prasniki opresnih kruhov, ki se imenuje Velikanozh, je Jesus svojim uzhenzam rekel: Veste, de bo zhes dva dni Velikanozh, ino Sin zhlovekov bo isdan, de bo krishan? Tedaj so se sbrali vsi duhovni, pisarji in starejsi ljudstva na dvoru vishiga duhovnika, ki je mu bilo ime Kajfash, in so svet derшали, kako bi Jesusa svijashko vjeli in vmorili; pak so se ljudstva bali, in so rekli: Nikar ob prasniku, de se kaki brup med ljudmi ne vsdigne! Tedaj je shel dva-

najstih eden, s' iménam Judesh Iškarijot, k' višhim duhovnikam, de bi ga isdal, ino je jim djal: Kaj zhete mi dati, in hozhem ga vam isdati? Ino kedar so to slifhali, so se obveselili, ino mu pervolili dati trideset frebernikov. Ino je jim obljubil, ino je perlosknošt iskal, de bi ga skrivšbi isdal bres ljudstva.

Pervi dan opresnih kruhov, ob kterimu se je moglo velikonozhno jagnje saklati, so uzhenzi k' Jesusu stopili ino djali: Kje hozhesh, de ti perpravimo velikonozhno jagnje jesti? Ino je svoja dva uzhenza Petra in Janesa poslal, ino je jima rekel: Pojta v' mesto, ino vaju bo zhlovek srezhal, ki nese verzih vodé; pojta sa njim v' hišho, v' ktero pojde, ino rezita hišhnimu ozhetu: Uzhenik ti pove: Moj zhaš je bliso; per tebi hozhem velikonozh prasnovati s'

svojmi uzhenzi. Kje je tedaj obedniza, v' kateri bom s' svojmi uzhenzi velikonozhno jagnje jedel? Ino bo vama pokasal veliko vezherjalishe napravleno; tam nam perpravita. In uzhenza sta shla tedaj v' mesto, ino sta nashla, kakor je jima povedal, ino sta velikonozhno jagnje perpravila. Ino svezher je Jesus prishel, ino je k' misi sedel s' dvanajstmi, ino je jim rekel: Is serza sim shelil to velikonozhno jagnje s' vami jesti, prej ko bom terpel. Sakaj povem vam, de ne bom naprej vezh od nje-ga jedel, dokler ne bo ponovleno v' boshjim kraljestvi.

Ino ko so jedli je Jesus vsel kruh, je sahvalil, ga posvetil in raslomil, in ga je dal svojim uzhenzam in je rekel: Vsemite ino jejte; to je moje telo, ki bo sa vaf v' smert dano. To storite k' mojim spominu! Rav-

no tako je tudi kelih vsel po vezherji, in je sahvalil, ga je njim dal, in je rekel. Pite is njega vfi; sakaj to je moja kri noviga sakona, ki bo sa vas ino sa njih veliko prelita k' odpufhenji grehov. To storigite, kolikorokrat bote pili, k' mojim spominu! Ino vfi so is njega pili. Ino Jefuf je v' duhu shaloval, je sapri-zhal ino rekel: Glejte mojiga isdajavza roka je s' menoj per misi. Refuizhno, refuizhno vam povem, eden is med vas bo me isdal. Tedaj so se uzhenzi med feboj sgledovali, ino niso prav vedeli, od kteriga govori.

Ino filno shaloftni so jeli vfaki posebej rezhi: Gospod, ali fim jes? On je pak odgovoril ino je djal: Eden is med vas dvanajstih, ki roko s' menoj v' fkledi omaka, me bo isdal.

Sin zhloveka gre ref tje, kakor je od njega pifano; pa joh zhloveku, po katerimu bo Sin zhlovekov isdan! Boljsi bi mu bilo, de bi tisti zhlovek nikolj ne bil rojen. Na to je Judash odgovoril, ki ga je isdal, in je rekel: Ali sim jes, Rabi? Jesus mu je djal: Ti ja rezhesi. Ino uzhenzi so sazheli med sebo prafhati, kteri bi med njimi bil, ki bi to imel storiti? Bil je pak eden med njegovmi uzhenzi flonezh na Jesusovih persah, ki ga je Jesus ljubil. Njemu je Simon Peter mignil, de bi baral, kdo je, od kteriga govori. Ino kateri je flonil na Jesusovih persah, je djal: Gospod, kteri je? Jesus je odgovoril: Tisti je, ki mu bom omezhniga kruha podal. Ino kedar je kruh omozhil, ga je Judashu Iskharkotu dal. Ino po tem grishleji je hudizh v' njega shel. Ino Jesus mu

je rekel: Kar storish, stori skorej! Nobeden pa per misi sedezhih ni vedel, zhemu mu je to rekel. Sakaj menili so, de sato, ker je Judash moshno imel, de bi Jesus mu bil rekel: Kupi, zhefar je nam k' prasniku potreba; alj, de bi vbogim kej dal. Kedar je she ta grishlej bil vsel, je sdajzi odshel.

Bila je pak nozh. Ino ko je bil odshel, je Jesus rekel: Sedaj je Sin zhloveka ofvetlen, ino Bog je ofvetlen v' njemu. Ako je Bog ofvetlen v' njemu, tako ga bo Bog tudi sam v' sebi ofvetil, ino sdajzi ga bo ofvetil. Vi ste per meni ostali v' mojih skufshnjavah; ino jes vam perpravljam kralestvo, kakor ga je Ozhe perpravil meni, de bote jedli ino pili per moji misi v' mojim kralestvi, ino sedeli na tronah, ino dva-

najst Israelskih rodov sodili. Ljubi otrozhizbi, she malo zhasa sim per vas! Iskali me bote, ino kakor sim Judam rekel, kamor jes grem, vi ne morete priti. Ino sdaj novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubite; kakor sim vas jes ljubil, de se tudi ljubite med seboj. Potem bojo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, ako se bote med seboj ljubili. Rezhemur Simon Peter: Gospod kam gresih? Jesus je mu odgovoril: Kamor jes grem, ti ne moresh sdaj sameno iti; potlej pak sa menoj pojdesh. Peter je mu djal: Gospod, sakaj bi sdaj ne mogel sa teboj iti? Svojo dusho hozhem sa te postaviti. Jesus je mu odgovoril: Hozhesh svojo dusho sa me postaviti? Simon, Simon, glej hudizh je silno shelil, de bi vas ko pshenizo skos refheto presjal; alj jes sim sa te profil, de

tvoja vera ne omaga: ino ti enkrat spreobrnjen poterdi svoje brate. Peter pak mu je djal: Gospod, perpravlen sim s' teboj v' jezko in v' smert iti. Jesus je odgovoril ino rekel: Resnizhno, resnizhno ti povem Peter, petelin ne bo nezoj poprej sapel, preden me trikrat satajish.

Ino ko so bili sahvalno pesem is-peli, so shli na Oljško goro. Ino Jesus je jim djal: V' totej nozhi se bote vsi pohujshali nad menoj; sakaj pisano je: Pastirja bom vdaril, in ovze od zhede se bodo raskropile. Kedar pak vstanem, kozhem pred vam iti v' Galilejo. Peter pak je mu djal: Ino kedar bi se ravno vsi pohujshali nad teboj, saj jes se nozhem pohujshati. Jesus je mu rekel: Resnizhno ti povem: Nezoj v' letej nozhi, prejden bo petelin dvakrat sapel, bosh ti mene trikrat satajil!

Peter pak je s'he vezh govoril: In de mi bi bilo s' teboj vred vmreti, te vender nozhem satajiti. Ravno tako so vsi drugi djali. Tedaj je Jesus s' njimi zhes potok Zedron prishel k' dvoru, ki mu je Getsemani ime. Tam je bil vert, v' kteriga je shel, ino s' njim njegovi uzhenzi. Ino je djal svojim uzhenzam: Vsedite se tukaj, dokler de grem ino molim. Molite, de v' skufhnjavo ne padete! Ino je vsel k' sebi Petra in Jakoba in Janesa, ino je sazhel grosno shalovati, prestrafhen ino vtoshen biti, in je rekel jim: Moja dusha je shalostna do smerti; ostanite tukaj ino zhujte s' menoj! In se je odtergal od njih sa luzhaj kamna dalezh, je pokleknil, ino na svoj obras na semljo padel, in je molil, ako bi mogozhe bilo, de bi ta ura preshla, in je rekel: Abba, ljubi Ozhe! tebi je vse

mogozhe, vsemi ta kelih od mene. Alj vnder nikar, kakor jes hozhem, temuzh, kakor ti hozhefh! In, ko je vstal od molitve, je prifhel k' svojim uzhenzam, in je njih nashel spijozhe od shalosti, in je djal k' njim: Kaj spite? In je Petru rekel: Simon, ali spifh? Ali nifi mogel eno uro s' menoj zhuti? Vstanite, zhujte in molite, de v' skufhnjavo ne padete! Duh je ref volen, alj meso je slabo. Spet je drugizh shel, je molil in je rekel: Ozhe moj, ali ni mogozhe, de bi kelih od mene shel, temuzh, de ga pijem? pa sgoti se tvoja volja! On se je spet vernel, in je nje spijozhe nashel; sakaj njih ozhi so bile polne dremote, in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. Ino je jih pustil, in je spet shel tá, in je tretjizh molil enake besede rekozh: Ozhe, ako hozhefh, vsemi letá kelih

od mene; alj vender nikar moja, temuzh tvoja volja se sgoti!

Perkasal se mu je pak angeliz is nebes, ter ga je poterdil. Ino pergodilo se je, ko je tako smertne teshave terpel, je dalej molil, in njegov pot je bil, kakor kervave kaplje tekozhe na semljo. Potlej je tretjizh prishel k' svojim uzhenzam, in je jim rekel: Spite sdaj ino pozhivajte! Je sadofti: glejte ura je prishla, ino Sin zhlovekov bo isdan v' roke greshnikam. Vstanite, pojmo! glejte, ki me bo isdal, je bliso. Judash pak isdajaviz je tudi sa tisti kraj vedel: sakaj Jesus je s' svojimi uzhenzi pogosto ta se s-hajal. Ino dokler je she govoril, poglej Judash, ki je k' sebi bil vsel mnoshizo flushabnikov od duhovnikov, sprednikov ino farisejov, je ta prishel, ino velika drushba s' njim, poslana od sta-

rejških in od pifarjov s' baklami ino s' laternami, s' mezhmi, s' zepzami ino s' oroshjam. In isdajaviz je jim snamnje dal rekozh: Kterigakolj bom poljubil, tisti je; popadite ga, in pe-
 lite ga varno. Judash pak je pred njimi shel, in se je perblishal Jesu-
 su, de bi ga kushnil, in je sdajzi k' njemu stopil, in je rekel: Posdravlen bodi, szhenik! Ino ga je kushnil. Jesus pak mu je rekel: Perjatil, zhimu si pershel? Judash, ali s' kushvanjem Sina zhlovekoviga isdash? Ino ker je Jesus vedel vse, kar se je mu imelo pergoditi, je naprej shel, in je jim rekel: koga ishete? In so mu odgovorili: Jesusa Nazarenskiga. Jesus je jim rekel: Jes sim. Stal je pak tudi Judash, ki ga je isdal, s' njimi vred. Kedar je Jesus jim bil rekel: Jes sim, so se savernili ino so padli na semljo. Tedaj je jih

spet baral: koga ishete? In so djali: Jesufa Nazarenskiga. Jesuf je odgovoril: Povedal sim vam, de sim jes. Ako tedaj mene ishete, pustite leté iti: Da bi se beseda dopolnila, ktero je govoril, de od njih, ki si jih mi dal, nisim sgubil nobeniga.

Tedaj so perstopili, so na Jesufa segli, in so ga popadli. Kedar so pak vidili, kateri so okolj njega bili, kaj is tega ima priti, so djali k' njemu: Gospod, ali hozhemo s' mezhm vdariti? Simon Peter, ki je mezh imel, ga je isderl, in je vdaril klapza vishiga duhovnika, in je mu desno uho odsekal, in hlapzu je bilo ime Malhus. Jesuf pak je odgovoril, in je rekel: Jenjajte sa sdaj! Ino se je doteknel hlapzoviga usheta, ino ga je osdravil. In je Petru rekel: Saverni svoj mezh v' noshnize, sakaj kterikoli mezh vsamejo, bodo skos

mezh konzhani. Ali ne bom pil kelha, ki ga je mi Ozhe dal? Ali menish, de ne morem svojiga Ozheta profiti, ino bi mi sdaj poflal vezh ko dvanajst milionov angeljzov? kako se bodo pak pisma dopolnile, ker tako mora biti? V' tisti uri je Jesuf govoril mnoshizam, ino tém, ki so k' njemu prishli, vishim duhovnikam, in oblastnikam zhes tempelj, ino starejsHAM: Prishli ste, kakor k' rasbojuiku s' mezhmi ino s' kolmi mene loviti; saj sim vsaki dan per vas sedel v' tempeljnu ino sim uzhil. Tam niste me prijeli. Pa ta je vasha ura in oblast temuiz. Sakaj to se je vse sgodilo, de bi se prerokov pisma dopolnile. Tedaj so ga vsi uzhenzi sapustli, in so vbeshali. Neki mladenizh pak je sa njim hodil, v' platnu na nagim oblezhen; njega so vdereshali. In platen je od sebe

vergel, in je nag od njih pobegnul.

Mnoshiza pak, ino vishi glavavar, ino Judovski slushabniki so prijeli Jesusa, in so ga svesali, in so ga nar poprej pelali k' Anasu, ki je bil Kaifeshov tašt, in tisto leto vishi duhovnik. Kaifesh pak je ta bil, kteri je Judam svetoval, de je bolj, de en zhlovek vmerje sa vse ljudstvo. Vishi duhovnik je Jesusa baral po njegovih uzhenzih in sa njegov uk. Jesus je mu odgovoril: Jes sim ozhitno gavoril svetu, ino sim vselej uzbil v' sinagogi ino v' tempeljnu, kamor se Judje sahajajo, ino nisim nizhésar fkrivshi govoril. Kaj mene barash? baraj jih, ki so slifhali, kaj sim jim govoril: glej, oni vejo, kaj sim govoril. Kedar je pak to bil rekel, je slushabnikov eden, ki so sraven itali, Jesusu dal shlafernizo, rekozh:

Tako odgovarjash viſhimu duhovniku? Jeſuf mu je odgovoril: Ako ſim hudo govoril, prizhaj de je hudo; ako pa prav, ſakaj me bijeſh? Anas je Jeſufa ſveſaniga poſlal Kajfeſhu, viſhimu duhovniku, kamur ſo ſe ſbrali vſi viſhi duhovniki, ino Judovſki ſtarejſhi ino piſarji.

Peter pak je ſa njim ſhel od dalezh, de bi koniz vidil, ino ſhe neki drugi uzhenz. Tiſti uzhenz je snan bil s' viſhim duhovnikam, in je ſhel ſá Jeſufam v' viſhiga duhovnika dvor. Peter pak je svunaj ſtal pred durmi. Na to je uni uzhenz, ki je viſhimu duhovniku snan bil, ſhel, je govoril s' vratarizo, in je Petra noter pelal. Tedaj je vratariza Petru djala: Ali niſi tudi ti tajiſtiga zhloveka uzhenz? On pak je tajil in je rekel: She na, jes niſim; ga ne poſnam, in ne vem tudi, kaj pravieſh.

Ino je pred dvoriske shel, in petelin je sapel. Vifhi duhovniki pak, ino starejshi, ino zelo spravishe so iskali krivo prizhovanje soper Jesufa, de bi ga vmorili, ino ga niso nashli, ako ravno je veliko krivih prizhibilo perstopilo, ki so krivo prizhovali soper njega; pa njih prizhe se niso sravnale. Poslednizh sta perstopile dve krive prizhe, in sta krivo prizhovale soper njega, in sta djale: Slifhali smo, de je govoril: Jes hozhem ta boshji tempelj, ki je s' rokami storjen, rasdreti, ino v' treh dneh drugiga postaviti, ki ne bo s' rokami storjen. Inu nju prizhovanje ni obstalo.

Ino vifhi duhovnik je stopil v' fredo med njé, in je baral Jesufa rekozh: Ali nizh ne odgovorish na to, kar leti zhes tebe prizhujejo? Jesus pak je molzhal, ino nizh ni

odgovoril. Tedaj ga je višhi duhovnik sopet baral, in mu je djal: Sarotim te per shivimu Bogu, de nam povešh, ali si ti Kristuf, Sin Boga vezhno hvaleniga? Jesuf je pa rekel: Ti pazh pravish; jes sim. Alj sam vam povem, de posehmal bote vidili Sina zhlovekoviga sedeti na desnizi boshje mozhi, in priti v' oblakih neba. Tedaj je višhi duhovnik svoje oblazhilo rastergal ino djal: Boga je preklinjal! Kaj potrebuje vesh prizhe? Glejte, sdaj ste sami njegovo preklinjanje slishali, kaj se vam sdi? In so ga vsi obfodili, in djali, de je smerti vreden.

Hlapzi pak ino flushabniki so ogenj pershgali na sredi dvorisha, ker je merslo bilo, in so se greli. Peter je tudi per njih stal, in se je grel. Njega je druga dekla sagledala, sedezhiga per luzhi, ino ga je

terdno pogledala ino je rekla: Leta je tudi s' Jesufam Nazarenskim bil! Tedaj so mu rekli: Ali nisi ti njegovih uzhenzov eden? Ino zhes malo zhasa ga je vgladal drugi in je djal: Ti si tistih eden! In je sopet tajil, je persegal in je rekel: Zhlovek, jes nisim, in ne posnam tega zhloveka. Ino zhes nekoliko zhasa, okolj ene ure je drugi to poterdil rekozh: Resnizho, ti si tudi tistih eden; saj si Galilejz, in tvoje govorjenje te rasodeva. Rezhe visbiga duhovnika hlapzov eden, striz tistiga, ki mu je Peter uho odsekal: Ali nisim te v' vertu per njemu vidil? Tedaj je sazhel saklinjati ino persegati: Ne posnam zhloveka, od kteriga pravite. Ino kmalo, dokler je she govoril, je petelin drugizh sapel. Ino Gospod se je obernil, ino je Petra pogledal. Ino Peter se je spomnil

na besedo Gospodovo, ki mu je rekel: Prejden ko bo petelin dvakrat sapel, bošh me trikrat satajil. Ino Peter je shel vunkaj, ino je milo jokal. Moshje pak, ki so Jesufa dershali, so ga saframovali ino bili. Ino nekteri so sazheli ga saplovati ino sakrivati njegovo oblizhje, ino s' pestmi ga biti. Drugi pak so ga v' lize luskali, ino ga barali: Prerokuj nam Kristuf, kdo te je vdaril! In veliko drugiga neposhtljiviga so mu govorili.

In kedar se je dan storil, so se sbrali vfi poglavitni pisarji, ino Judovski starejsi s' vfo mnoshizo, ino so se posvetovali zhes Jesufa, de bi ga vmorili. Ino so ga pelali pred njih sberalifhe, in so djali: Ali si ti Kristuf? povej nam. In je jim rekel: De vam ravno povem, mi vender ne

verjamete; ako pak tudi baram, mi ne bote odgovorili, in me ne bote spustili. Odsehnal pak bode Sin zhlovekovi sedel na desnizi mozhi boshje. Na to so vsi djali: Ti si tedaj Sin boshji? Ino je jim rekel: Vi pravite, de jes sim. Oni so pak rekli: Kaj je potreba vezh prizh? Mi smo sami is njegovih ust flishali. Ino vsa mnoshiza je vstala, in so Jesusa svesaniga pelali od Kajfsha v' sodno hisho, in so ga Ponziu Pilatushu, deshelfkimu oblastniku sdali. Kedar je she Judesh, ki ga je isdal, vidil, de je Jesus k' smerti obsojen, ga je sgrevalo, ino je nasaj prinesel vishim duhovnikom ino starejshina trideset srebernikov, in je djal: Pregreshil sim se, ker sim nedolshno kri isdal. Oni so pa rekli: Kaj mi maramo? ti glej sato! In je srebernike v' tempelj vergel, se je

prezh pobral, je shel in se je s' vervjo sam obefil. In se je po fredu na dvoje raspoznil, in vse njegovo oferzhje in zheva so se isfule. Vifhi duhovni pak so vseli frebernike, in so djali: Ne spodobi se, de bi jih v' zerkovni fkrinji hranili, sakaj plazhilo je kervi. In so svet dersnali, in so sa nje kupili lonzharjavo njivo sa pokopalifhe ptujih ljudi. Ino to je snano v' Jerusalemu prebivajozhim, de se tista njiva v' njih jesiku imenuje Hezeldama, to je: „njiva kervi“ do danafhniga dneva. Tedaj se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku Jeremiju, ki pravi: Vseli so trideset frebernikov, s' kterim je predani plazhan, ki so ga kupili od Israelfskih otrok, in so jih dali sa lonzharjevo njivo, kakor je mi Gospod porozhil.

Sjutro sгодaj, kedar so Judje Jesufa k' Ponziu Pilatushu, deshel-fkimu oblastniku perpelali, niso fhli v' sodno hifho, de bi se ne omadeshali, in de bi mogli velikonozh jesti. Sato je Pilatush fhel k' njim, in je djali: Kako toshbo pernesete zhes tega zhloveka? Oni so odgovorili, ino mu djali: Ke bi ne bil hudobnik, bi ga tebi ne bili isrozhili. Tedaj je Pilatush jim rekel: Vsamite ga pa vi, in obsodite ga po svoji postavi. Ino Judje so mu djali: Mi ne smemo nikogar vmoriti. De bi se do polnila Jesufova beseda, ktero je govoril, pomenejozh, kake smerti bo vmerl. Na to so vishi duhovni sazheli veliko ga toshovati, in so djali: Neshli smo, de je nashe ljudi sapeloval ino prepovedoval dazio zesarji dajati, ino pravi, de je on Kristuf kralj. Ino na vse, zhesar so ga vishi duhovni

in starejši ljudstva toshili, ni nizeh odgovoril. Tedaj ga je Pilatush baral, rekozh: Ali zelo nizeh ne odgovorish? ali ne slishish v' kakih velikih rezheh te terdo toshujejo? Jesus pak mu nobene besede ni odgovoril, de se je tudi deshelski oblastnik filno sazhudil. In Pilatush je sopen shel v' sodno hisho, in je poklizal Jesusa. Jesus pak je stal pred deshelskim oblastnikom, in deshelski oblastnik ga je baral ino djal: Ali si ti kralj Judovski? Jesus je odgovoril: Ali to govorish sam is sebe, ali so ti drugi od mene povedali? Pilatush je odgovoril: Sim jes mar Jud? Tvoji ljudje in visbi duhovniki so te meni isdali; kaj si storil? Jesus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi moje kraljestvo od tega sveta bilo, bi se moji flushabniki bojevali, de bi Judam ne

bil isdan. Sdaj pak moje kraljestvo ni od tod. Na to je Pilatush djaj Jesusu: Si ti tedaj kralj? Jesuf je odgovoril: Ti pazh pravish, de sim jes kralj. Jes sim k' temu rojen, ino sim sa to na svet prishel, de od refnize prizhujem. Vsfak, ki je is refnize, moj glaf poslufha. Pravi Pilatush k' njemu: kaj je refniza? Ino ko je to srekel, je sopet shel k' Judam, in je jim djaj: Jes nobene krivize ne najdem na tem zhloveku. Oni so pak profili in djali: Ljudi je motil, ino uzhil po vsi Judovski desheli, sazhejozh od Galileje do tod.

Ko je pak Pilatush Galilejo slishal, je baral, ali je Galilejz. Ino kedar je svedel, de pred Herodeshovo oblast slishi, ga je k' Herodeshu poslal, ki je tudi tiste dni v' Jerusalemu bil. Ko je pak Herodesh Jesusa vgladal, se je silno obveselil;

sakaj davno bi ga bil rad vidil, ker je veliko od njega slišhal, ino je upal, de ga bo vidil kaki zhudesh storiti, in ga je baral s' mnogmi besedami. On pak mu nizeh ni odgovoril. Vifhi duhovni pak ino pifarji so stali, in so ga terdo toshili. Herodesh pak ga je sanizhoval s' svojimi vojshaki, ino saframoval, ino belo oblezheniga sopet nasaj poslal Pilateshu. Ino od tistiga dne sta Pilatush in Herodesh bila prijatla, ki poprej sta si bila sovrashnika. Pilatush pa je poklizal vifhi duhovne, poglavarje in druge ljudi, in je jim djal: 'Tega zhloveka ste k' meni perpelali, kakor de bi ljudi sapeloval, in glejte, pred vami sim ga isprahhal, ino ne najdem na njemu nobene krivize, kterih ga toshujete. She tudi Herodesh nikar, sakaj k' njemu sim vas poslal, ino poglejte, na nje-

mu ni nizzh smerti vredniga naschel. Sato hozhem mu strah dati, ino ga potlej spuštiti.

K' temu prasniku pak je deshel-ski oblaštnik imel navado, Judam eniga jetnika spuštiti, sa kogarkoli so profili. Tisti zhaš je imel imenitniga jetnika, ki mu je bilo ime Barabas; rasbojnika, ki je savolj v' mestu storjeniga puntarštva, ino ker je zhloveka vmoril, v' jezhi bil. Ino ko je ljudstvo prišhlo, je profilo, de bi jim, kakor sizer vselej storil. In kedar so se bili sbrali, je jim Pilatush rekel: Navada je, de vam ob velikonozhi eniga jetnika spuštim: kteriga tedaj hozhete med tema dvema, de vam spuštim, Baraba alj Jesusa, ki je imenovan Kristus? Sakaj vedel je, de so ga is nevoslhivosti isdali. Višhi duhovni pak, ino starejšhi so podšhuntali vse ljudstvo, de

bi profili le sa Baraba, Jesufa pak pogubili. Na to je vse ljudstvo saupilo in reklo: Deni letiga prez, in spusti nam Baraba! Pilatush pak je jim sopet govoril, in je hotel Jesufa oprostiti, in je djal: Kaj hozhete tedaj, de s' Jesufam storim, ki mu je ime Kristuf, kralj Judovfki? Oni so pak proti upili ino rekali: Krishaj ga! krishaj ga! Ino je jim tretjizh rekel: Kaj je pa hudiga storil? Nizh n'e najdem smerti vredniga na nje-mu; sato hozhem ga otepsti ino prostiga spustiti. Oni so pak veliko vezh upili, de bi krishan bil.

Tedaj je Pilatush Jesufa vsel, ino ga je bizhal. Deshelfkiga oblastnika vojshaki pak so perjeli Jesufa, ino ga pelali v' lopo sodne hifhe, in so k' njemu sklizali vfo sholnirshino, in so ga flekli, in so shkarlatani plajsh okolj njega dali,

in ternjasto krono splekli, ino mu jo na glavo postavili, ino terst so mu v' desno roko podali, in so pred njega poklekovali, ga saframovali in safmehovali, in so sazheli ga posdravljati rekozh: Posdravlen bodi kralj Judovfki! In so ga v' lize bili, in v' njega pljuvali; so vseli terst, in so mu s' njim na glavo vdarjali, in so padali na kolena, ino so ga molili.

Na to je Pilatush sopet odschel in je rekel Judam: Poglejte, vam ga perpelam, de sposnate, de nebene krivize na njemu ne najdem. Tako je Jesus prifhel, in je nesel ternjasto krono in fhkerlatno oblazhilo. Ino Pilatush je jim rekel: Poglejte, kak zhlovek! Kedar so ga pak vifhi duhovni in flushabniki vgledali, so upili ino djali: Krishaj ga, krishaj ga! Pilatush rezhe jim: Vsmite ga vi, ino krishajte ga, sakaj jes nobene

krivize na njemu ne najdem. Judje so mu odgovorili: Postavo imamo, in po nashih postavi mora vmreti, sakaj on se je boshjiga Sina delal. Kedar je Pilatush to besedo saflifhal, se je she vezh sbal, in je sopet shel v' sodno hisho, in je djal Jesusu: Od kod si ti? Jesus pak mu ni odgovoril. Sato je mu Pilatush rekel: Ali ne govoriš s' menoj? Ali ne vesh, de imam oblast te krishati, ino oblast te spustiti? Jesus je odgovoril: Ti bi ne imel nebene oblasti zhes mene, zhe bi ti ne bila dana od sgorrej. Sato, ki je mene tebi isdal, vezh greh ima. In od tedaj je Pilatush ifkal priloshnost, de bi ga spustil. Judje pak so proti upili ino rekli: Zhe tega spustish, nisi zesarjov perjatel: Sakaj vsak, ki se kraja dela, sopergovori zesarji.

Ko je Pilatush te besede flifhal,

je Jesusa pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, ki se po gerško imenuje litostrotos, po Judovski pak gabata. Ino ko je na sodnim stolu sedel, je njegova shena k' njemu poslala, mu povedat: Nizh se ne pezhaj s' tem pravizhnim; sakaj nozoi sim veliko terpela savolj njega. Bil je pak dan perpravljjanja k' velikinozhi, okolj shesti ure. Ino Pilatush je Judam rekel: Glejte vash kralj! Oni so pak upili: Prezh s'njim, krishaj ga! Rezhe jim Pilatush: Ali bom vashiga kralja krishal? Vifhi duhovni so odgovorili: Mi nimamo kralja, temuzh le zesarja! In so premagali s' velikim upitjem, in so silno profili, de bi krishan bil. Ino njih vpitje je le hujshi perhajalo. Kedar je pak Pilatush vidil, de nizh ne opravi, temuzh de veliko vezhi hrup vstaja, je vsel vodo, in je pred nji-

mi roke vmil, ino je rekel: Jes sim nedolshen nad kervjo letiga pravizhniga: vi gledajte sa to! Tedaj je odgovorila vfa muoshiza kmalo, in je rekla: Njegova kri pridi zhes naf, ino zhes nafhe otroke! Pilatush pak je hotel Judam sadoftiti, ino je perfodil, de bi se po njih profhnji sgodilo. Ino je uniga Baraba spustil, ki je bil savolj puntarije in vboja v' jezho vershen, sa kteriga so profili; Jesufa pak gajshlaniga je isdal njih volji, de bi ga krishali.

Vojaki pak so Jesufa prijeli, ino kedar so ga saframovali, so mu fhkerlatni plajsh odvseli, in so ga s' njegovim oblazhiam oblekli, in so ga peljali, de bi ga krishali. In on je svoj krish nosezh shel na hrib, ki se mu pravi Golgata, to je: Kalvarja, alj mertvashkih glav mesto. Ino kedar so ga peljali, so nashli zhloveka

is Zirene, Simona s' imenam, ki je memo shel od priftave pridejozh, ki je bil ozhe Aleksandra ino Rufa. Njega so posilili, ino mu krish nalo-shili, de bi ga sa Jesufam nefel. Sa njim pak je shla velika mnoshiza mo-shov ino shen, ki so ga filno objo-kovale ino obshalovale. Jesuf pak se je obernil k' njim, in je rekel: Hzhere Jerusalemfke, ne jokajte zhes mene, temuzh jokajte same zhes se-be, in zhes svoje otroke. Sakaj po-glejte, pridejo dnevi, v' kterih po-rezhejo. Svelizhane so nerodovitne, ino telefa, ki niso rodile, in perfi, ki niso dojile! Tedaj bojo sazheli rezhi gorami: Padite na naf! ino hribam: Pokrite naf! Sakaj, ako to na selenim lesi delajo, kaj se bo go-dilo na suhimu? S' njim pak so tudi peljali dva hudobnika, de bi ju vmo-rili: Ino kedar so prishli na mesto,

ki se rezhe Kalvarja, to je: mertva-
 fhkih glav mesto, so mu dali vina s'
 miroj ino s' sholzam smeshaniga; ino
 kedar je pokufil, ni hotel piti. Ino
 tam so ga krishali, in s' njim dva
 rasbojnika; eniga na njegovi desnizi,
 in eniga na levizi, Jesusa pak v'
 fredi. Tedaj se je pismo dopolnilo,
 ki pravi: Ino med krivizhne je vdru-
 shen bil. Jesus pak je rekel: Ozhe,
 odpusti jim! sakaj ne vejo, kaj dela-
 jo. Ino Pilatush je pifal pismo sgo-
 raj, kakor njegove smerti vsrok, in
 ga je verh njegove glave na krish
 postavil. Tako je pak bilo sapifano:
 Jesus Nazarenski, kralj Judovski.
 Tisto pismo je veliko Judov bralo,
 sakaj tisti kraj, kjer so Jesusa kri-
 shali, je bliso mesta bil. Ino je bilo
 pifano po Judovsko, gresfko in la-
 tinsko. Tedaj so visbi duhovni rekli
 Pilatushu: Nikar ne pifhi: Kralj Ju-

dovški; temuzh de je on djal: Jes
sim kralj Judovski. Pilatush je od-
govoril: Kar sim pisal, sim pisal.

Sholnirji pak, ki so bili Jesusa
krishali, so vseli njegovo oblazhilo,
in so storili shtiri dele, vsakimu shol-
nirji en del, ino shter sukunjo. Sukunja
pak je bres shiva bila; od verha dol
stkana skos in skos. In so rekli med
seboj: Nikar jo ne resreshimo, am-
pak vadjajmo sa njo, zhigar bode.
De bi pismo se dopolnilo, ktero je
pisano po preroku, ki pravi: Moje
oblazhila so med seboj rasdelili, ino
so sa mojo sukunjo vadjali. In tako
so res vojshaki storili, so tam sedeli
in ga varovali. Ino Judje so stali
in zhakali. Kteri so pak memo ho-
dili, so se mu posmehovali, ga pre-
klinjali in so najali svoje glave ino
rekli: Haha, kako pazh boshji tem-
pelj rasdirash, ino ga v' treh dueh

sopet isidafh! Pomagaj sdaj sam sebi! Alj si boshji Sin, stopi is krisha! Ravno tako so ga vishi duhovni med seboj framotili s' pifarji, ino s' starejsimi, ino so djali: Drugim je pomagal, ino sam sebi ne more pomagati? Sdaj naj si pomaga, ako je Kristuf, Sin boshji svoljeni. Ako je pak kralj Israelfki, naj stopi sdaj is krisha, de vidimo, in v' njega verva-
mo. V' Boga je saupal, naj ga sdaj refhi, zhe ga hozhe! Sakaj djal je: Jes sim boshji Sin. Is njega so tudi sholnirji smeh delali, so k' njemu stopili, ino so mu jesha ponujali, ino so rekli: Ali si kralj Judovski, pomagaj sam sebi! Tudi eden rasbojnikov, ki sta vifila, ga je oponafhal, in je rekel: Ako si Kristuf, pomagaj sam sebi ino nama! Na to je drugi odgovoril, ga je svaril in je djal:

Ali se tudi ti Boga ne bojišh, ker si saj v' enakimu obsojenji? Mi dva res po pravizi terpiva, sakaj najuih del plazhilo sprejemava; on pa ni nizeh hudiga storil. In je djal Jesusu: O Gospod, spomeni se mene, kedar pridešh v' svoje kraljestvo! In Jesus je mu rekel: Resnizehno ti povem, danes, bošh s' menoj v' raji.

Per Jesusovim krishu pak je stala njegova mati, ino njegove matere sestra, Marija Kleofova, ino Marija Magdalena. Ko je Jesus tedaj vidil svojo mater in uzhenza, ki ga je ljubil, sraven stojezhiga, je rekel svoji materi: Shena, poglej, leta je tvoj sin! Potlej je uzhenzu djal: Poglej, tvoja mati! In tisto uro je jo uzhenz vsel v' svoje varstvo. In bilo je okolj sheste ure. Ino po shesti uri se je storila tema zhes ves volen svet do devetih. Ino sonze je vmerk-

nilo. In ob devetih je Jezus glasno saupil, in je rekel: **Eli, Eli, lama sabaktani!** to je: **Moj Bog, moj Bog,** sakaj si me sapustil? Eni pak, ki so sraven stali, kedar so to slisali, so djali: **Eliasa klizhe.** Potlej, ko je Jezus vidil, de je she bilo vse dokonzhano, de bi se pisimo dopolnilo, je rekel: **Shejen sim!** Tam je stala, posoda polna jesiha. Ino eden je jaderno tekkel, in je gobo napolnil s' jesiham ino s' isopam, in je jo nataknil na terst, ino mu k' ustam podal, de bi pil. Drugi pak so rekli: **Pustite, naj vidimo, ali Elija pride in ga refhi.** Kedar je Jezus she jesiha vsel, je rekel: **Vse je dopolneno.** In Jezus je sopet s' velikim glasam upil in je rekel: **Ozhe, v' tvoje roke perporozhim svojo dusho!** Ino tako govorijozh je glavo nagnil ino

vmerl. Ino poglej! prednjo sager-
nilo v' tempeljnu se je po sredi na
dvoje rastargalo od sgorniga do
spodniga kraja. Ino semlja se je tre-
fla, ino skale so pokale, ino mer-
tvih jame so se odpirale, ino veliko
trupl svetnikov, ki so spali, je vsta-
jalo. Ino so shli is jam po vstajanji,
so prishli v' sveto mesto, in so se
mnogim perkasali.

Glavar pak, ki je krishu na pro-
ti stal, ko je vidil kaj se je godilo,
in de je Jesuf tako glasno upijozh
vmerl, je Boga zhastil, in je rekel:
Sa ref, leta je bil pravizhni zhlovek,
ino boshji Sin! In oni, kar jih je
per glavarji bilo, ino Jesufa varova-
lo, kedar so vidili potref semle, ino
kar se je godilo, so se filno prestra-
shili in so djali: Resnizhno je bil Sin
boshji! Ino vsi ljudje, ki so sraven
bili in gledali, so na svoje perse

vdarjali, in so se vernili. Vsi njegovi snanzi pak so stali od dalezih, ino shene is Galileje, ki so mu stregle, in vse to vidile. Med njemi je bila Marija Magdalena, in Marija manjšiga Jakopa, ino Joshefova mati, in Salome, Zebedeovih otrok mati, ino veliko drugih, ki so bile is Galileje s' njim v' Jerusalem prishle.

Bil je pak dan perpravljjanja, ino de bi telefa na krishu ne ostale ob soboti, (sakaj tista sobota je bila velika) so Judje Pilatusha profili, de bi se jim podkolenfke kosti polomile, ino de bi se is krisha sneli. Na to so sholnirji prishli, in so pervimu slomili kosti, ino drugimu, ki sta s' njim bila krishana. Kedar so pak k' Jesufu prishli, in so vidili, de je she vmerl, niso mu kosti lomili; temuzh sholnirjov eden je njegovo stran s' sulizo odperl, ino kmalo je yunkaj

tekla kri in voda. Ino kateri je vidil, je prizhoval, ino njegovo prizhovanje je refnizhno. Ino on ve, de refnizo pravi, de tudi vi vervate. Sakaj to se je sgodilo, de bi se pismo dopolnilo: Nobene kosti mu ne slomite! Ino sopet pravi drugo pismo: Bojo vidili, koga so prebodili.

Svezher pak po tem, (ker je bil dan perpravljanja, ino pred soboto) je prifhel bogat mosh is Arimatee, Judovskiga mesta, s' imenam Joshef, shlabten desetjak (predstojnik zhes deset) dober pravizhen mosh, ki je tudi bil Jesusov uzhenz, pa skrivshi savolj Judov, ki je tudi boshje kraljestvo zhakal, ino ni pervolil v' njih svet ino djanje. Ta je serzhno k' Pilatushu shel, in ga je profil, de bi smel is krisha vseti Jesusovo telo. Pilatush pak se je sazhudil, de bi she mertev bil, in je glavarja pokli-

zal, in ga je baral, ali je ref she vmerl? Ino kedar je od glavarja svedel, je pervolil ino vkasal, de bi se Joshefu telo dalo. Joshef pak je kupil zhiste tanzhize, in je telo dol vsel, in ga je v' tenzhizo savil. K' njemu je tudi Nikodemus se perdrushil, ki je ponozhi k' Jesnsfu pervizh perfhel, in je pernesel miro in aloe smeshane okolj sto liber. Potlej sta Jesufovo telo vsela, ino sta ga savila v' zhisto platno s' shpezariami, kakor je Judovska shega pokopovati.

Bil je pak na temu mesti, kjer so Jesufa krishali, vert, ino na njemu novo pokopalishe, ktero je Joshef sam sebi is skale isfekati vkasal, v' ktero she nihzhe poloshen ni bil. Tú sta Jesufa poloshila savolj dneva Judovskiga perpravljjanja, ino ker je to pokopalishe bliso. Joshef je tudi velik kamen pervalil pred

duri pokopališha, in je odshel. Bil je dan perpravljanja, in sobota se je peršvetila. Ino tam so bile Marija Magdalena, ino Marija Joshefova ino druge shene, ki so s' njim is Gali-leje prišhle: Te so naproti pokopališhi sedele, ino so gledale, kam se je njegovo telo poloshilo. In so se so-pet vernile, ino so perpravile drage masila, alj shpezarie. In ob soboti so pozhivale po sapovedi.

Drujiga dne pak, ki pride sa dnevam perpravljanja, so prišhli višhi duhovni, ino Fariseji k' Pilatu-shu, in so rekli: Gospod, spomnili smo se, de leta sapelivavz she tedaj, ko je she shivil, de djal: Zhes tri dni lozhem so-pet vštati. Sato vka-shi, de se pokopalishe varje do tre-tjiga dneva, de kaj njegovi uzhenzi ne pridejo, in ga ne vkradejo, ino de bi ljudem ne rekli: Od smerti je

všhal. Ino bi posledna smota hujšhi bila od perve. Pilatush je jim rekel: Tukaj imate varihe! Pojte ino varvajte, kakor snate. Ino so šhli, in so obdali pokopalishe s' strasho, in so kamen sapezhatili.

V e r a.

Jes verjem v' ediniga Boga, vsigamogozhniga Ozheta, stvarnika nebes in semle, vsih videjzohih in nevidejzohih rezhi. Ino v' eniga Gospoda Jesufa Kristusa, edinorojeniga Sina boshjiga, ki od vekoma od Ozheta rojen, Bog od Boga, luzh od luzhi, pravi Bog od praviga Boga; rojen, ne stvarjen v' edinosti s' Ozhetam, in skos kateriga vse je bilo vstarjeno. Ki je savolj nas ljudi, in savolj nashiga svelizhanja na semljo is nebes pershel, ino ki je po f.

Duhu od divize Marije meso oblekel in z hlovek postal. On se je pustil krishati savolj nas, je terpel pod Ponzjam Pilatusham, ino je bil pokopan. Na tretji dan je pa, kakor je bilo pisano, od smerti vstal, v' nebefa shel, ino sedi na desni Ozheta. On bo enkrat v' zhasti sopet pershel sodit shive in mertve, in njegoviga kralestva ne bo konez. Jes verjem v' s. Duha, Gospoda, ki vse obshivi, ki is Ozheta in Sina se ishaja; ki s' Ozhetam in Sinam vred bo molen in zheshen; ki je po pre-rokih govoril. Jes verjem v' eno s. katolsko in apostolsko zerkev. Jes terdujem kerst k' odpushenji grehov, upam vstajenje mertvih in vezhuo shivlenje. Amen.

O f e r v a n j e.

Šramota ino nadloga mi serze

topite. Milost zhakam, pa saštojn; ishem troshtarja, pa ga ne najdem. Sholza mi dajo v' jed in jesiha sa pijazho.

M o l i t e v.

Prosimo te, o Gospod! dodeli, dé darovanje, ktero mi pred sedesh tvoje visokosti poloshimo, nam gnado poboshnosti pernese, ino sad vezhniga shivlenja perpravi: po Jesusu Kristusu, svojimu Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj v' edinosti s. Duha, pravi Bog shivi in kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

Predzheshenje.

Povsdignite svoje serza k' Bogu, in sahvalite se Gospodu: sakaj to je nar bolj poshtena in koriftna dolsh-

noft, de ob vſih zhaſih, na vſih kra-
 jih hvaleshno in vredno zhaſtimo
 tebe nar svetejſhiga Goſpoda, vſiga-
 mogoſhniga Ozheta vezhniga Boga,
 ki ſi odreſhenje zhloveſhko na leſ
 krisha natiſnil: De ſhivljenje ſvoje
 veſelizo tam doſeſhe, kjer ſe je
 oblaſt ſmerti ſazhela; ino de nar huj-
 ſhi ſovraſhnik zhloveſhkiga rodu, ki
 je na leſi premagal, na leſi bode pre-
 magan po Jeſufu Kriſtufu, naſhimu
 Goſpodu. Skos njega Angeli hva-
 lijo tvoje ſveto ime, oblaſti te moli-
 jo, mozhnjaki ſe pred teboj treſejo.
 Nebefa ukajo, mozhi nebeſ, in sve-
 lizhani duhovi povſdigujejo tvojo zha-
 ſtivnoſt. Proſimo te, de tudi naſh
 glaſ ſ' njihovim te daſezhi ſamore,
 ker ſ' ponishnoſtjo in poſhtovanjem
 klizhemo: Svet, ſvet, ſvet je Go-
 ſpod Bog Sabaot! Nebo in ſemlja
 ſta polna njegove zhaſtljivoſti. Ho-

sana po vislavah! Zheshen bodi, ki pride v' imenu Gospoda! Hosana po vislavah!

Ozhe nash.

Skos svelizhezhi navk nashiga Odreshenika poserzheni, ino skos njegove boshje besede poduzheni si upamo moliti: Ozhe nash, ki si v' nebesih! posvezheno bodi tvoje ime, pridi k' nam tvoje kralestvo; sгоди se tvoja volja, kakor v' nebesih tako na semli. Daj nam danes nash vsakdanj kruh; odpusti nam nashe dolge, kakor tudi mi odpustamo svojim dolshnikom; ino nas ne vpelji v' skushnjavo, ampak reshi nas od vsiga hudiga!

Jagnje boshje.

O jagnje boshje, ki grehe sveta odjemlesh: Vsmili se nas!

O jagnje boshje, ki grehe sveta odjemlesh: Vsmili se nas!

O jagnje boshje, ki grehe sveta odjemlesh: Daj nam mir in pokoj!

O b h a j i l o.

Ozhe, zhe ni mogoche, de ta ke-
lih odvsamesh, bres de bi ga jes
pil, naj se sгоди tvoja volja!

M o l i t e v.

Gospod, dodeli de bomo s' mozhjo
te skrivnosti ozhisheni od svojih gre-
hov, ino de nashe svete shele bodo
dopolnjene po Jesusu Kristusu, tvo-
jimu Sinu, nashim Gospodu, ki s'te-
boj in s. Duham, edini Bog shivi in
kraljuje od vekoma do vekoma!
Amen.

Evangelj f. Janesa

v' 6. postavi.

V' sazhetku je bila beseda, in beseda je bila per Bogu, in Bog je bil beseda. Ta je bila v' sazhetku per Bogu. Vse rezhi fo skos njo storjene, ino bres nje nizh ni storjeno, kar je storjeniga; v' nje je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi, ino luzh v' temnih svetih, in temnih je niso sapopadle. Bil je zhlovek od Boga poslan, kterimu je bilo ime Janes. Ta je prishel prizhovat, de bi prizhoval od luzhi, de bi vsi skos njega verovali. On ni bil luzh, temuzh de bi prizhoval od luzhi. Bila je prava luzh, ki vsakiga zhloveka rasveti, kteri pride na svet. On je bil na svetu, ino svet je skos njega

storjen, ino svet ga ni sposnal. Prishel je v' svoje lastine, ino njegovi ga niso sprijeli. Kolikor njih ga je pa gorvselo, tem je oblast dal, de bi boshji otrozi postali, njim, kateri v' njegovo ime verjejo; kateri niso od kervi, ne od vole mesa, ne od vole mosha; temuzh od Boga rojeni. (Poklekni!) In beseda se je vzblovezhila, ino je med nami prebivala. In smo nje zhaft vidili, zhaft edinorojeniga od Ozhe-ta, polniga milosti in resnize.

Prihodne tri dni, to je: ponedelek, tork, sredo je mati katolshka zerkev odlozhila, de bi se verni perpravljali na svetejshi prasnike. Sa tega voljo hozhem samo Branja in Evangelje, ki se v' teh dnevih persveti Mashi berejo, dopisati, ino kristjanam sa premishlovanje podati.

V' veliki pondelek.

Branje is Isaija preroka v' 50. postavi.

Tiste dni je rekel Isaija: Gospod Bog mi je odperl uho, jes se pa nisim vstavljaj, nisim odstopil: Svoje telo sim jim isdal, kateri so me bili, in svoje liza tistim, kateri so me sa brado tesali. Svojiga oblizhja nisim odvernul od njih, ki so me saframovali in sapljuvali. Gospod Bog je moj pomozhnik, sato ne bom oframoten; sato sim nastavil svoje oblizhje, kakor nar terfhi skalo, in vem, de ne bom oframoten. Bliso je, ki me opravizhuje. Kdo mu bo sopergovoril? Stopimo skupej; kdo je moj sopernik? Naj stopi k' meni! Glejte Gospod Bog je moj pomozhnik, kdo

me bo obsodil? Glejte, vsi se bojo kakor oblazhilo postarali; mol jih bo de jedel! Kdo ismed vas se boji Gospoda, in poslušha glas njegoviga hlapza? Kdor v' temi hodi, in nima svetlobe, naj upa v' Gospodovo ime, ino naj se sanese na Gospoda svojiga Boga.

Evangelj f. Janesa

v' 12. postavi.

Shest dni pred velikonozhjo je prišel Jesus v' Betanjo, kjer je bil Lazar vmerl, kteriga je Jesus od smerti sbudil. Tam so mu naredili vezherjo, in Marta je stregla. Lazar pak je bil eden ismed njih, kteri so bili s' njim per misi. Tedaj je Maria vsela libro dragiga masila od zhiste narde, in je Jesufove noge

masala, in jih je brisala s' svojimi lasmi; in hišha je bila napolnjena s' duham masila. Nato je rekel njegovih uzhenzov eden, Judesh Ishkarjot, kateri ga je potlej isdal: Sakaj se to masilo ni prodalo sa tri sto denarjov, in dalo vbogim? To pak ni rekel, de bi sa vboge kaj bil maral, temuzh ker je bil tat, ino je moshno imel, in nosil, kar je bilo v' njo dano. Jesus je tedaj rekel: Pustite jo, de to ohrani sa dan mojiga pokopanja! Sakaj vboge vselej imate per sebi, n'ene pak nimate vselej. Veliko ljudstvo Judov je tedaj svedelo, de je tam; ino so prishli, nikar samo savolj Jesufa, temuzh de bi tudi Lazarja vidili, kteriga je od smerti sbudil.

V' veliki torik.

Branje is Jeremija preroka v' 11.
postavi.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! rasodel si mi, in sim sposnal; pokasal si mi njih naklepe. In jes sim bil, kakor krotko jagnje, ktero pelejo k' saklanji, ino nisim vedel, de so soper mene sklenili rekozh: Pridite, konzhajmo drevo s' njegovim sadam, in isderimo ga is deshele shivih, de njegovo ime ne bode vezh opominjeno. Ti pak Gospod vsigamogozhni, sodish pravizhno; ti posnash obisti in serza! Vidil bom tvoje mashevanje nad njimi; sakaj tebi sim srozil svojo rezh, Gospod moj Bog!

Namest Evangelja se danes bere ter-
plenje Gospoda našhiga, Jesufa Kri-
stufa.

V' veliko sredo.

Branje pervo is Isajja preroka v' 62.
in 63. postavi.

Te govori Gospod Bog: Povejte
lzheri Sion. Glej, Odrefhenik tvoj
pride! glej, plazhilo je s' njim! Kdo
je ta, kateri pride is Edoma, s' ru-
dezhimi oblazhili is Bosra? Tisti le-
pi v' svoji suknji, ki hodi s' svojo ve-
liko mozhjo? Jes sim, ki govorim
pravizo, sim velik, mogozhen, de
refhim. Sakaj pa je ruzeha tvoja
suknja, in tvoje oblazhilo kakor ti-
stih, ki tlazhijo v' tlazhivnizi? Sam
sim tlazhil v' tlazhivnizi, ino nobeden
ismed narodov ni bil s' menoj. Tla-

zbil sim jih v' svojim sardu, in jih
 stlazhil v' svoji jesi. Sato se je ras-
 kropila njih kri na mojo sukno, in
 vse svoje oblazhila sim ogerdil. Sa-
 kaj dan mashevanja je v' mojim ser-
 zi; prishlo je léto odreshit svoje. Sim
 se osiral, in ga ni bilo odreshenika;
 sim iskal, in ga ni bilo, kateri bi po-
 magal. Sama moja roka me je re-
 shila, in sam moj serd mi je pomagal.
 In poteptal sim ljudstva v' svojim ser-
 du, in jih napajal s' svojo serditoſtjo,
 in na tla vergel njih mozh. Vsmile-
 nja Gospodoviga se bom spomnil,
 hvalil Gospoda sa vse, kar nam je
 dodelil Gospod nash Bog.

Branje drugo is Isaija preroka v' 53.
 postavi.

Tiste dni je rekel Isaija: Gospod,
 kdo verova nashi besedi, in roka

Gospodova komu se osnanuje? In bo
 rastel kakor mladika pred njim, in
 kakor korenina is semle. Nima po-
 dobe, ne zhaſti; in ſmo ga vidili, mo-
 sha bolozhin, in ſkuſhaniga v' ter-
 plenji; in kakor kteriga, ki je sa-
 krito njegovo oblizhje, in je sani-
 zhovan. Sato ga niſmo zhiflali. Ref,
 on je naſhe bolesni na ſe vsel, in
 naſhe bolezhine noſil; in miſlili ſmo,
 de je gobov, in vdarjen od Boga,
 in ponishan. On pak je bil ranjen
 ſavolj naſhlih grehov, in ſatert ſa-
 volj naſhlih hudobij; ſa del naſhiga
 miru je terplenje na njemu; in po
 njegovih progah ſmo osdravleni. Vſi
 ſmo kakor ovze ſaſhli; vſak ſe je
 na ſvojo pot obernil, alj Gospod je
 naſ vſih pregreho na-nj naloshil. Da-
 rovan je bil, ker je ſam hotel, ino
 ni odperl ſvojih uſt. Kakor ovza,
 ki ſe k' ſaklanji pela, in kakor jag-

nje, ki molzhi pred njim, ki ga strishe: ni odperl svojih ust. Stiskan in obfojen je bil odvset; njegovo rodovino kdo bo isrekel? Ki je odtergan is deshele shivih, savolj greha svojiga ljudstva sim ga vdaril. In per hudodelnikih mu je bil pogreb odlozhen; pa per bogatimu je imel svoj grob: sato ker ni krivize storil, in se ni svijazha neshla v' njegovih ustih. Alj Gospod ga je hotel potreti s' bolesnjo. Ako da sa greh svoje shivlenje, bo vidil velik sarod, in Gospodova volja se bo per njemu spolnila. Sato ker je terpela njegova dusha, se bo veselil in bo nashiten. S' svojim ukam jih bo veliko opravizhil on, moj pravizhni hlapiz, in bo njih grehe nosil. Sato mu jih bom prav veliko v' del dal, ino bo mozhnih rop delil, ker je dal v' smert svoje shivlenje, in je bil med hudobne

ſhtet; ker grehe njih veliko je noſil,
in ſa greſniike proſil.

Nameſt Evangelja ſe bere terplenje
Goſpoda naſhiga Jeſufa Kriſtufa.

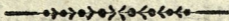
V' fréde, zhetertek in petek ſo popoldanſke molitve in ſhaloſtno pe-
tje, s' kterim katoliſhka zerkev uzhi,
de je ljubi Jeſuf tri dni v' grobu
leſhal. Ropotanje s' leſam konzha
molitve, in kaſhe hrup Judovſkiga
ljudſtva, ki je vpilo: Kriſhaj ga!
Ropotanje s' leſam med ſveto ma-
ſho in per angeljſkim zheſhenji naj
te ſpomni, de pogublenje zhloveſh-
kiga rodu je iſviralo is leſa po Evi;
odreſhenje pride po leſi ſvetiga kri-
ſha Ikoſ Jeſufa Kriſtufa.

Veliki zhetertek.

Sledna Goſpodova vezherja.

K' ſpominu ſ. reſhniga teleſa, ki
ga je Jeſuf ſvojim uzhenzam in vſim
vernim kriſtjanam pred ſvojo ſmertjo

sapuštil: so nekdamni Kristjani letá dan veselí obhajali. Mati katolíška zerkov vendar, ki je previdila, de se ne spodobi ob terplenji Jesusa Kristusa vriskati, je veselí prasník na drugi dan prestavila. Danes sveto telo in sveto kri s' hvaleshno andoh-tjo vernim podeli, tako de tudi du-hovni, zhe jih je vezh per tisti zerkvi, ne mashujejo vsi, ampak od masho-vavnika s' drugimi kristjanami vred bodo obhajani.

S. M a r h a.

S a z h e t i k.

Hvalimo se krisha našhiga Gospo-
da Jesufa Kristufa! On je našhe sve-
lizhanje, našhe shivljenje, našhe od
smerti vstajanje. Po njemu smo
osdravleni in odresheni.

Bog nam bodi milostliv! shegnaj
naš! osvvetli naš s' svojim oblizhjem!
Vsmili se naš! Hvalimo se krisha i.
t. d. (kakor sgorej.)

Gospod, vsmili se!

**Gospod, vsmili se naš! Kristus, vsmi-
li se naš! Gospod, vsmili se naš!**

H v a l a.

(Sdaj vfi svonovi svonejo, potlej ob-
tihnejo do hvale na veliko saboto.)

Hvala Bogu po vishavah in mir
ljudem na semli, ki so dobre vole!
Mi tebe hvalimo, mi tebe zhaftimo,
mi tebe molimo, mi tebe povsdigu-
jemo. Mi se tebi sahvalimo, mi fla-
vimo tvojo visokost, tvojo mozh in
dobroto Gospod, Bog, nebeshki kralj!
Bog Ozhe vfigamogozhni! Gospod,
edinorojen Sin, Jesus Kristus; Go-
spod, Bog, jagnje boshje, Sin Ozhe-
ta! Ki odjemlesh grehe sveta, vsmili
se nas! Ki odjemlesh grehe sveta,
vslifhi nashe proshnje! Ki sedish na
desni Ozheta, vsmili se nas! Sakaj
ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti
sam si nar visokejshi Jesus Kristus s'
f. Dubam v' zhafti Boga Ozheta!
Amen.

M o l i t e v.

Bog, od kteriga je Judesh kasen svoje hudobije; krishan vbijaviz pa savolj svoje spokorne grevinge krono shivlenja dosegel: Dodeli nam sad svoje neisrezhene milosti, denash Gospod Jesus Kristus, kakor je obe- ma, nju ~~rasenim~~ saflushkam prime- reno plazhilo med svojim terplenjem isgovoril, tudi nas od smote nekdej- niga pogublenja osdravi, ino nam do- broto svojiga vstajenja podeliti ho- zhe, ki s' teboj in s. Duham, edini Bog shivi ir kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

B r a n j e

is 1. pisma s. Pavla apostelna na Ko- rinzhane v' 11. postavi.

Bratje, kedar se snidete, se ne

dershi Kristusova vezherja, ampak vsak si prej vsame svojo vezherjo, ino je. Ino tako je eden lazhen, drugi pak je vinjen. Ali nimate hish k' jedi ino k' pitji? Ali morebiti sanizhujete boshjo zerkev, ino saframujete jih, ki nizh nimajo? Kaj hozhem vam rezhi? Ali bom vas hvalil? V' tem vas ne hvalim. Sakaj od Gospoda sim prijel, kar sim vam tudi isrozhil: Gospod Jesus v' tisti nozhi, ko je isdan bil, je vsel kruh, je sahvalil, ga je raslomil, ino je rekel: Vsemite, ino jejte! to je moje telo, ki bo sa vas dano; to storite k' mojimu spominu. Ravno tako tudi kelih po vezherji, rekozh: Ta kelih je novi testament v' moji kervi; to storite, kaderkolj bote pili, k' mojim spominu. Sakaj kolikorkrat bote leta kruh jedli, ino ta kelih pili, bote Gospodovo smert osnanoi, dokler

ne pride. Satorej, kdor nevredno leta kruh jé, alj kelih Gospodov pi-
je, je kriv telefa in kervi Gospodo-
ve. Naj presodi pa zhlovek sam se-
be, ino tako naj je od tega kruha,
ino pije od keliha. Sakaj, kdor ne-
vredno jé ino pije: je ino pije sam
sebi sodbo, ker telefa Gospodoviga
ne raslozhi. Sato jih je med vami
veliko slabih ino bolnih, ino veliko
jih spi. Sakaj, kedar bi sami sebe
sodili, bi ne bili sojeni. Kedar bo-
mo pak sojeni, bomo od Gospoda po-
svarjeni, de se ne bomo s' tem sve-
tam pogubili.

Kristus je bil sa nas pokoren do
smerti, ino to do smerti krisha!

Sa tega voljo ga je Bog povsdig-
nil, ino mu je dal imé, ktero je zhes
vse imena.

Evangelj

f. Janesa v' 13. postavil.

Pred velikonožnim praznikom, ko je Jezus vedel, de je njegova ura prifhla, de bi is tega sveta shel k' Ozhetu, ker je svoje ljubil, ki so na svetu bili, jih je do konza ljubil. Ino po vezherji, kedar je she hudizh Judeshu, Simona Shkarjota sinu v' serze bil dal, de bi ga isdal; ker je Jezus vedel, de mu je Ozhe vse v' roke dal, ino de je od Boga prifhel, ino de gre k' Bogu: je od vezherje vstal, svoje oblazhilo od sebe djal, ino je pert vsel, ino se je s' njim prepafal. Potlej je vodo vlil v' medenizo, ino je sazhel uzhenzam noge vmivati, ino s' pertam brisati, s' kterim je bil prepafan. Ino je te-

daj prifhel k' Simonu Petru, ino Peter je mu djal: Gospod, ali ti bosh meni noge vmival? Jesus je odgovoril ino mu rekel: Kar delam, sdaj nevesh, alj potlej bosh vedel. Na to rezhe mu Peter: Nikdar! nikolj nebosh mi noge vmival. Jesus je mu odgovoril: Ako ne bom te vmil, ne bosh imel dela s' menoj. Rezhe Simon Peter: Gospod, nikar samo noge, temuzh tudi roké in glavo! Jesus je mu djal: Kdor je vmit, nizh ne potrebuje, kakor de si noge vmi-je, sizer je ves zhist. Tudi vi ste zhisti, alj ne vfi. Sakaj vedel je, kdo je, ki ga bo isdal, sato je djal: Vi niste vfi zhisti. Potlej, kedar je she noge jim vmil, je svoje oblazhilo vsel, ino kér se je sopet vfedel, je jim rekel: Ali veste, kaj sim vam storil? Vi me imenujete: uzhenik ino Go-

Spod, ino prav pravite, sakaj jes simb
tudi. Kedar sim jes, vash Gospod
in uzhenik, vam noge vmil, tudi vi
med seboj si noge vmivajte. Sakaj
isgled sim vam dal, de, kakor sim jes
vam storil, tako tudi vi storite.

V e r a

(kakor zvetno nedelo.)

O f e r v a n j e.

Gospodova desniza je skasala svojo
mozh. Gospodova dosniza me je po-
vikshala. Jes ne bodem vmerl, am-
pak shivel, ino Gospodove zhudeshe
osnauoval.

M o l i t e v.

Prosimo te, presveti Gospod, vsi-
gamogozhni Ozhe, vezhni Bog! nash

ofer naj ti bo prijeten po tistimu, ki je svojim uzhenzam ponavljanje tega ofra na danashni dan sapovedal: po Jesusu Kristusu, tvojimu Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj in s. Duham edini Bog shivi in kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

Predzheshenje.

Povsdignite serza k' Bogu, in hvalite Gospoda! sakaj to je nar bolj poshtena in keristna dolshnost, de ob vsih zhafih, na vsih krajih hvaleshno in vredno te zhastimo: tebe nar svejtejsihiga Gospoda, vsigamogozhniga Ozheta, vezhniga Boga, ki si odreshenje zhloveshko na léf krisha natisnil; de shivljenje svojo veselizo tam dofeshe, kjer se je oblast smerti sazhelda; ino de nar hujshi sovrashnik

zhloveshkiga rodu, ki je na lefi pre-
 magal, na lefi bode premagan po
 Jesusu Kristusu, nashim Gospodu.
 Skos njega Angeli hvalijo tvoje
 sveto ime, oblasti te molijo, mozh-
 njaki se pred teboj tresajo. Nebesa
 ukajo, mozhi nebes in svelizhani du-
 hovi povsdigujejo tvojo zhastivnost.
 Prosimo te, de tudi nash glas s' nji-
 hovim te dasezhi samore, ker s' po-
 nishnostjo in poshtevanjem klizhemo:

Z h e s h e n j e.

Svet, svet, svet je Gospod Bog
 Sabaot! Nebo in semlja sta polna
 svoje zhastivosti. Hosana po visha-
 vah! Zheshen bodi, ki pride v' ime-
 nu Gespoda! Hosana po vishavah!

Ozhe nash. Jagnje boshje. (Ka-
 kor zvétno nedelo.)

O b h a j i l o.

Kedar je Gospod Jesuf s' svojimi uzhenzami sveto vezherjo dokonzhal, ino njih noge vmil, jim je rekel: Ali veste, kaj sim vam storil? Jes, vash Gospod in mojster sim vam isgled dal, kako se imate med seboj ravnati.

M o l i t e v.

Gospod nash Bog, ti si naf s' jedjo in pijazho shivlenja okrepzhal! Profimo te, de skos gnado tvoje nevmerjuzhnosti to dofeshemo, kar v' prahu tega vmerjuzhiga shivlenja obhajamo. Po Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, nashim Gospodu, ki s' tebo in s. Duham, edini Bog shivi in kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

Evangelj f. Janesa.

(Kakor zvetno nedelo.)

Pred Ozhenafham f. Mashe she-
gnujejo zhaftitliv shkof v' stolni zer-
kvi f. olje sa bolnike; po obhajili
pa f. krishmo in olje sa kerstnike.—
Na danafhni den bota dve hostije
v' Jesuovo telo spreobernene (po-
svezhene). Eno mafhovaviz sdaj
vshijejo; ta druga bo po f. Mashe
v' perpravljen altar poloshena sa f.
Mashe velikiga petka.

Ob prezefii, ktera Jesufa v' per-
pravljen altar spremi, se pesem poje:

1. *)

Jesik, poj skrivnost zhaftito,
Hvali Jesufa telo;

*) Ta pesem, in nasledne so is-
bukev gos. Potozhnika.

Sveto rešhno kri prelito,
 Ki je svet odkupljen s' njo:
 Ker je s' smertjo grosovito
 Jesuf rešhil vso semljo.

2.

Od Marije, zhište dvize
 Nam je grešnim rojen bil;
 Hodil, osnanval rešnize,
 Pot nebeshko je uzhil;
 Is ljubesni sa ovzhize
 Zhudno sebe sam daril:

3.

Sadni vezher prezhaštiti,
 Preden u terplenje gré,
 Vse sapovdi dopolniti
 She s' uzhenzi jagnje jé:
 Da se sam'ga sebe vshiti
 Zhudno is lastne roké.

4. Sveto telno k...

Ki je svet...

'S kruha on Meso Beséda,

Ref meso s' besédo stri,

Ino vino konz obéda

Spremeni v' svojo kri.

Kar akó nad tem ne vgleđa,

Shiva vera to uzhi.

5.

Sakrament nar vezh' svetošti

Pozhastimo is ferzá;

Vervajmo nove skrivnosti!

Stara shega ne velja.

Naj pozhutkam v' njih slabosti

Terdna vera vidit' da!

6.

Bod Bogu Ozhetu hvála,

Tudi zhastimo Sinú,

Kter'ga kri naš je oprala;
 Slava Duhu svetimu:
 Vezhna zhaft se bo dajala
 Svet'mu trojuimu Bogu!

Po letih opraviilih bodo altarji obropani. Rasun s. krisha v' višhnatim pertu, ino rasun nekoljkih svezhnikov nizh ne najdemo na njih. Vmivanje nog je spomin ljubesni Jesuſove, ki je svojim jogram vmil noge, ino per ti perloshnosti jih uzhil, de se imajo med seboj ljubiti, ino de njih nar vekshi se ima delati drugih hlapza.

Veliki petek.

Jesuf Kristuf je sa naš vmerl:
 Stvarnik sa stvari, nar nedolshnejshi ino nar svetejshi sa greshnike vsakih kasen vredne. Glej dobroto, ki shlahtnejshi se ne da misliti! Glej dan nar vezhi od stvarjeniga sveta

do njega konza! Kako ga hozhemo prasnovati? Objokovajmo grehov gerdóbo; sklenimo shivljenja pobólfhanje; hvalimo v' serzi Boga s' materjo katólfhko zerkevjo, nevešo Kristusovo, ktera shalofstna flezhe altarje, savešhe svonove, in joka nozh ino dan v' temnih sidovah, ker ne vidi ljubi-ga shenina na velikim altarji.

Sveta Mafha.

Pred prasen in temen altar stopi mafhnik v' zherni obleki, se na stopnje altarja vershe, tiho moli k' spominu shalofstne molitve Jesusa na vertu; potlej k' altarji gor gre, ino na levi alj epistelnovi strani bere prerokovanje.

I. Branje. Osea 6. 1.

To pravi Gospod: Sjutrej s goda

bodo v' svoji nadlogi k' meni per-
 beshali. Pojte, obernimo se k' Go-
 spondu! Sakaj on nas je sgrabil, on nas
 bo tudi sdravil; on nas je tepel, on nas
 bo tudi obesal. Zhes dva dni nas bo
 sopet oshivil; na tretji dan nas bo obu-
 dil, ino mi bomo pred njegovim oblizli-
 jem shiveli. Mi bomo leto vedeli,
 mi bomo bogali, de Gospoda sposna-
 mo. On se blifka kakor sjutraj-
 niza; on bo k' nam perfhel, kakor
 sgodni desh, in kakor vezherni desh,
 ki semljo mozhi. Kaj tebi Efrajm
 moram storiti? Kaj tebi Juda moram
 storiti? Vafha miloft je ko megla ob
 sjutrejui uri, in ko rosa, ktera sju-
 tro sgine. Sa tega voljo sim jih ter-
 do stiskal po prerokih; sa tega vo-
 ljo sim jih moril s' besedami mojih
 ust. In tvoja sodba bo ternila, ka-
 kor luzh. Sakaj meni dopade mi-
 loft, ne pa darovi; ino sposnanje

Boga mi je ljubši, kakor shgav-
-shina.

H a b a k u k. 3.

Gospod, jes slislim tvojo besedo,
in omedlujem; jes premišlujem tvo-
je dela, in se tresem!

V' fredu dveh sverin bošh raso-
-det; kedar leta pridejo, te bodo spos-
-nali; kedar zhaš pride, bošh sposnan.

Ker moja dušha grosno shaluje,
se bošh spomnil svoje milosti, zhe se
glih jesifh.

Bog bo od Libana prishel; Sveti
pride od senzhniga hriba, od goste
divjote.

Njega velizhaftvo pokrije nebo;
njega hvala polni semljo krog in krog.

M o l i t e v.

Bog! od tebe je Judesh kasen

svoje hudobije. krishan vbijaviz pa savolj svoje spokorne grevinge kro- no shivlenja dosegel: Dodeli nam sad svoje neisrezhene milosti, de nash Gospod Jesus Kristus, kakor je obe- ma nju rasenim saflushkam primere- no plazhilo med svojim terplenjem is- govoril, tudi naf od smote nekdej- ga pogublenja osdravi, ino nam do- broto svojiga vstajenja podeliti hozhe, ki s' teboj in s. Duham edini Bog shivi in kraljuje od vekoma do ve- koma. Amen.

II. Branje. Eksod. 12. 1.

V' tistih dneih je rekel Gospod Mojsefu in tronu v' Egiptovski de- sheli: Ta mesez bodi vam sazhetik meszov; naj bo prvi med meszami v' leti. Govorita vsmu sboru Israelovih otrok, in rezita jim: Deseti dan tega

mesza naj vsakteri vsame jagnje sa
 svojo drushino in hisho. Ako jih je
 pa manj v' hishi, kakor jih je tre-
 ba, de jagnje svedó; naj pervsame
 svojiga sofeda, kateri se dershi njego-
 ve hishe, po shtevili ljudi, katerih je
 treba, de jagnje svedó. Jagnje pa
 bodi bres madesha; on, léta star, od
 ovz alj kos vseti po ti shegi. In
 perhranite ga do shtirnajstiga dneva
 tega mesza, in sakolje naj ga vse
 kerdelo Israelovih otrok na vezher.
 Ino naj vsamejo od njegove kervi,
 in naj pomashejo s' njo oba podboja,
 in sgornj durnik per vratah hish, v'
 katerih ga bojo jedli. Ino naj jedó
 tisto nozh mesó per ognji pozhenó,
 opresae kruhe s' grenkimi selmi. Ne
 jejte ga s'roviga, ne v' vodi kuhani-
 ga, ampak lé per ognji pezheniga.
 Pojejte glavo s' njegovimi nogami in
 drobam vred, in kosti mu ne slomite.

Ino nizh naj ga ne ostane do jutra: ako kaj ostane, poshгите v' ognji. Jejte ga pak tako: Svoje ledje imejte opasane, in zhrevlje imejte na nogah, dershite palizo v' rokah, in jejte naglo; ker to je memohod Gospodov.

139. Psalm.

Gospod, refhi me od hudobnikov!
refhi me is rok blasniviza!

Ki v' ferzi savijazho tuhtajo, vsak dan prepir rasdrashujejo.

Jesik brusijo, kakor kazha; gadi ni strup jim gori pod shnablama.

Obvarji me, Gospod, pred rokó hudodelnika, vari me hudobnih ljudi!

Ki mojo hod savirajo; ofhabni rastegujejo vesila in saderge.

Potegnejo mresho zhes pot, [krivno mi loshijo] past.

Vpijem: Gospod ti si moj Bog!
Gospod vslihi moje prošnje glas!

Gospod! veznik! moje svelizhanje!
moj odrefhenik! Pokri mojo
glavo ob zhafu preganjanja!

Ne dopolui shelj hudobniga! Ne
dopusti potuhi se isiti! O Gospod, ne
sapusti me, de se ne povsdigujejo!

Nesrezha njih shnablov bo glavo
mojih sovrashnikov sadela.

Pravizhni pa bodo tvoje ime hvalili:
poshteni bodo prebivali pred tvojim
oblizhjem.

Terplenje

Gospoda nashiga Jesufa Kristusa. (Kakor zvetno nedelo.)

M o l i t v e

Kristjanske zerkve sa vse stanove.

1.

Preljubi! molimo sa f. zerkev boshjo, de bi jo nash Gospod in Bog po zelmu svetu v' miru ohranil, sjedini in varoval. De ji vse poglavarje in mozhi podvershe; nam pa mirno in pokojno shivljenje dodeli: De bomo Boga, vsigamogozhniga Ozheta zhaftili, hvalili ino povsdigovali!

M o l i m o :

Vsigamogozhni, vezhni Bog, ki si svojo velizhaft vsm ljudstvam po Jesusu Kristufu osnanil: ohrani in obvarvaj djanje svoje milosti, de tvoja zerkev po vsm svetu se rasprostira, in stanovitna v' veri, in v' osnanovanji tvojiga imena obstane. Po tistim Jesusu Kristufu, svojim Sinu,

nashim Gospodu, ki s' teboj in s. Duham, edini Bog shivi in kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

2.

Molimo tudi sa nashiga nar sve-
tejsihiga ozheta Papesha J., de ga
nash Bog in Gospod, ki ga je nar
vikshiga pastirja isvolil, svoji zerkvi
sdraviga ohrani, ino mu mozh pode-
li, sveto ljudstvo boshjo vishati.

M o l i m o :

Vsigamogozhni, vezhni Bog, po
kteriga besedi so vse rezhi postale:
vslisli milostljiv nasho ponishno mo-
litev, in ohrani po svoji dobroti na-
shiga Papesha, ki si ga nam sa vik-
shiga shkofa postavil, de kristjansko
ljudstvo, ki bo od tebe vishano, pod

takim imenitnim poglavarjam v' veri se gmira, ino v' saflushkih obogatuje. Po tistim Jesusu Kristusu i. t. d.

3.

Molimo tudi sa vse shkofe, mašhniko, diakone, poddiakone, akolite, ekforziste, bravze, vratarje, sposnovavze, divize, vdove, in sa zelo sveto ljudstvo boshje.

M o l i m o :

Vfigamogozhni, vezhni Bog, po kteriga volji zela drushba zerkve je posvezhena in vishana: vflishi nashe proshnje sa vse stanove, in dodeli nam svojo gnado, de v' vsih stanovih svesto flushimo. Po tistim Jesusu Kristusu i. t. d.

4.

Molimo tudi sa nashiga prekrstjanskiga zefarja J.; de nash Bog in Gospod vse nejeverno ljudstvo pod njegovo vajvodsko palizo pokloni, nam pak vezhni mir varova.

M o l i m o :

Vfigamogozhni, vezhni Bog, vfa mozh in poglovarstvo, vse pravize, vse deshele so v' tvojih rokah! Poglej milostljiv na sveto Rimsko zefarstvo, de nejeverne ljudstva, ki v' hudobni preshernoosti, in prevsetnosti ukljubujejo, s' mozhjo tvoje strashne roke bodo premagane ino kasnovane. Po tistim Jesusu Kristusu i. t. d.

5.

Molimo tudi sa nashe novinze v'

veri, de naš Bog in Gospod njih
 vshete in serza odpre, in vrata gna-
 de rasprosti, de po prerobjtvi s.
 kersta odpuhanje vsih grehov dose-
 shejo, in odreshenje in svelizhanje
 najdejo, po Kristusu Jesusu, našim
 Gospodu!

M o l i m o :

Vfigamogozhni, vezhni Bog, ki
 svojo zerkev ob vsih zhasih s' novimi
 mladikami orodovujesh: pogmiraj ve-
 ro naših uzhenzov, in rasvetli njih
 pamet, de bodo skos vodo s. kersta
 prerobjeni, ino v' shtivil boshjih otrok
 vseti. Po tistim Jesusu Kristusu
 i. t. d.

6.

Ljubesnivi, profimo Boga, vfiga-

mogozhniga Ozheta, de zel veliki svet od vse smote odzhisti, bolesni osdravi, lakoto in dragoto odverne, jezhe odpre, savese in ketine rasvo-sla, popotnikam frezhen prihod do-mu, bolnikam terdno sdravje, zhol-narjam varno svetetje dodeli!

M o l i m o :

Vfigamogozhni, vezhni Bog, tolash shalofstnih, mozh slabih in trudnih, vflishti vse sapushenze in siromake, ki v' njih tesnoti k' Bogu vpijejo! Pusti njih molitev do tebe sezhi, de vsi v' svojih nadlogah tvoje mogozh-ne milosti se veselijo. Po tistim Je-susu Kristusu i. t. d.

7.

Molimo tudi sa krivoverze in ve-

re-odpadlivze, de jih nash Bog in
Gospod od vse smote refhi, ino v'
narozhje nafhe svete matere, katol-
fhke in apostolske zerkve po luzhi
svoje guade nasaj pelja!

M o l i m o :

Vfigamogozhni, vezhni Bog, ki
vsm ljudem svojo pomozh ponudish,
ino nobedniga nozhesh pogubiti:
vsmili se oziganenih ino fkos svija-
zhne hudizha sapelanih dufh, de vfo
fleparijo krivovernosti savershejo,
smishnavi odpovedo, svoje serza bolj-
shajo, in k' edinosti in refnizhnosti
tvoje edinsvelizhljive vere se verne-
jo. Po tistim Jesusu Kristusu i. t. d.

8.

Molimo tudi sa neverne Jude, de

nash Bog in Gospod ves slepote isterga, ktera njih serza stiska, de tudi oni Jesusa Kristusa, nashiga Gospoda sposnajo.

M o l i m o :

Vsigamogozhni, vezhni Bog, ki tudi terdovratno terdovratne Jude is svoje milosti ne isklenesh; vflisli nasho proshnjo sa oslepeno ljudstvo, de luzh tvoje vere, ktera je Jesus Kristus, sposnajo, ino is njih temnote bodo resheni. Po tistim Jesusu Kristusu i. t. d.

9.

Molimo tudi sa ajde, de vsigamogozhni Bog hudobijo in krivizo is njih serz preshene, de svoje malikovanje sapusté, in se obernejo k'

shivimu pravimu Bogu, in njega edinimu Sinu, Jesusu Kristusu, našim Bogu in Gospodu.

M o l i m o :

Všigamogozhni, vezhni Bog, ti nozhesh smert greshnikov, ampak pokoro in shivljenje: vslishi milostljiv našo molitvo, in rešhi v' ajdovski nevednosti omagovajozhe ljudstva od jarma malikovanja, in skleni jih s' svojo s. zerkevjo, k' hvali in zhaſti tvojiga imena. Po tiſtim Jesusu Kristusu i. t. d.

Po letih molitvah maſhnik odkrieva s. kriſh, in poje: Glejte leſ krisha, na katerim je Svelizhar ſveta viſel! To kaſhe, de ſo ljudje Odreſhenika ſposnali s' zhaſam. Potlej ga na perpravljeno meſto, nekoliko prezh od altarja poloshi, ga moli in kuſhne. To vſe ljudſtvo po dvoje ſtori. Med tem ſe poje ozhitovanje Jeſusovo.

1.

O, kaj sim ti storil? sdaj povej
 Predrago ljudstvo moje!

▲' koljkokrat, o gresnik shtej,
 Sim shalil serze tvoje?

'S Egipta sim tebe jes reshil,
 De rev in teshav ne terpish.

Oh, kaj sim nad tebo pregresnil,
 K' me vlezhesh, perbijash na krish?

O sveti, mogozhni in vezhni Bog!
 Usmil' se, in resh' naf is grehov nadlog.

2.

(Te perve shtir verste se ponavljajo.)

O kaj i. t. d.

V' Egiptu sim pervorojene

Krotil, savolj tebe moril:

Sdaj bijesh in tepesh ti mene,
 De b' kri po nodolshno pretil.

O sveti, mogozhni in vezhni Bog!
 Usmil' se, in resh' naf is grehov nadlog.

3.

O kaj t. t. d.
Is sushnosti sim te odpravil,
 Sovrashnika vtopil v' morjé :
Ti meni se soper postavil,
 Sovrashnikam srozhil v' roké.
O sveti, mogozhni in vezhni Bog!
Usmil' se, in resh' nas is grehov nadlog.

4.

O kaj i. t. d.
Odperl sim ti morje rudezhe,
 Sa tebe postavil se v' bran:
Ti delash men' rane bolezhé,
 Nevsmiljen odpresh mojo šran.
O sveti i. t. d.

5.

O kaj i. t. d.
S' štebram sim ti svetil ognjenim,

Po dnevi te skrival s' meglo:
 In ti me s' jesikam strupenim
 Pilatushu toshish krivo.
 O sveti i. t. d.

6.

O kaj i. t. d.
 V' pufhavi dajal sim ti mane;
 Mermral si, in dal sim mesa:
 'Ti delash sa hvalo men' rane,
 Me tepefh, pobijash na tla.
 O sveti i. t. d.

7.

O kaj i. t. d.
 S' studenzam sim tebe napajal,
 'Si vode se sladke napil:
 In ti si men' jesih podajal,
 'Si s' sholzam men' shejo gafil.
 O sveti i. t. d.

8.

O kaj i. t. d.

Glej, shtirdefet let sim te vodil,

Is neba preskerbel jedi,

Pred tebo v' nevarnostih hodil:

Sa hvalo me krishash sdaj ti.

O sveti i. t. d.

9.

O kaj i. t. d.

Sim tepel s' mogožhnosti perstam,

Ves Kanaan gnal pred teboj:

Ti tepesh po glavi me s' terstam,

Nevsmiljeno delash s' menoj.

O sveti i. t. d.

10.

O kaj i. t. d.

Kot nograd sim tebe safadil,

Te zhedel in kopal svesto,

Te s' terdno ograjo sagradil:

Grenkoto mi vrazhash sató.

O sveti i. t. d.

11.

O kaj i. t. d.

Obdal sim te s' veljke lepoto,

De krono kraljevo imash:

Ti meni pa delash framoto,

Mi ternjevo krono podash.

O sveti i. t. d.

12.

O kaj i. t. d.

Povikshal sim tebe na sveti,

U zhaсти imeniten shivish:

Jes moram pa toljko terpeti,

Me vsdignesh, obefish na krish.

O sveti i. t. d.

Gospod, mi zhaстimo tvoj krish s'
velikim velikim zheshenjem, mi hva-

limo in zenimo tvoje sveto od smerti
vstajenje. Kar glej, les je raspro-
stil veselje zhes ves svet.

Pfalm 66.

Bog bodi nam mil, blogoslavi nas!

Tvoj obraz naj nas rasvetli!

Vsmili, vsmili se nas!

Gospod, mi zhaštimo tvoj krish i. t. d.

Jesuf na krishu.

1.

K' svet'mu krishu perstopite,

Jesuf, Bog na njem viš,

In grenke solse tozhite,

Ker sa nas on toljk' terpi.

Oh, preljubesnivo dete

Se postavi med preklete,

Sebe v' spravo s' Bogam da!

Od pekla naf vse oteti
 Hozhe Jesus sam umreti!
 Sveti, sveti, o presveti
 Vezhni Bog!

2.

She na krishu ne posabi
 Profit' sa sovrashnike;
 She seboj v' nebefa vabi
 Tudi zlo rasbojnike.
 Temu, kter' ga sanizhuje,
 Le dobrote povrazhuje.
 O ljubesni polni Bog!
 Da sdravilo sa bolesen,
 Sa sovrashtvo da ljubesen.
 Sveti, sveti, o presveti
 Vezhni Bog!

3.

Tezhe potok mu kervavi
 Is obrasa, rok in nog;

U teshavah sdiha, pravi,
 Vpije: O moj Bog! moj Bog,
 O sakaj sapufhash Sina,
 Ker ga tare bolezhina?

Jesuf, kaj sa naf terpifh!
 Svojo shejo tolashiti
 Morash sholz in jesh piti.

Sveti, sveti, o presveti,
 Vezhni Bog!

4.

Oflabljen od bolezhine,
 Shiv na pol je komej she,
 Sdihne sdaj is globozhine:

Ozhe, spolnjeno je vse!
 Nagne glavo on, Bog vezhni,
 De smo greshniki mi frezhni;
 Sklene, dusho isrozhi.

Nam nebesa obdershati,
 Se on sam pusti saklati:

**„Sveti, sveti, o presveti
Vezhni Bog!**

5.

S’ strahnim gromam vse nebesa
Vidit’ njega smert dajo;
Skale pozhjo od potresa;
Svetlo sonze je temno;
Tudi grobi so odperti,
Trupla vstajajo od smerti,
In se perkashujejo.
Odrefhenje, kakor reka,
Se is tvojih ran isteka.
**„Sveti, sveti, o presveti
Vezhni Bog!**

6.

Sviraj, boshja kri, o sviraj
In po meni vedno li!
Mojo rečno dusho spiraj,
Moje grehe zhisto smi!

Oh, naj kufhnem rane tvoje,
 Ker 's njih tezhe sdravje moje,
 In tud tebe, o moj Bog!

Kjer si hotel krishan biti,
 Tam te hozhem jes moliti:
 Sveti, sveti, o presveti
 Vezhni Bog!

Po molenji s. krisha gre prozelja
 k' tistim altarji, kjer s. refhno te-
 lo je ohraneno. Masnik ga vsa-
 me, ino nese k' altarji, kjer bo ma-
 shoval, In ljudstvo poje:

1.

Kraljevo samnje, glej! stoji
 Svet krish, nebeska luzh gori:
 Na njem Shivlenje smert stori,
 Shivlenje s' smertjo nam dobi.

2.

Sa naf je od kervi nesnan,

Odperta je njegova stran:

Lije mu rešnja kri is ran,
De je bil greh sveta opran.

3.

Sdej je Svelizhar dakonzhal,
Kar je she David prerokoval,
In vſim narodam osnanval:
De bo is leſa Bog kraljeval.

4.

Prelepo in sveto dervo,
Rudezhe piſano s' kervjo!
Bilo ſi vredno ti ſamo
Noſiti tak sveto telo.

5.

Na tebe je perbita b'la
Odkupſhina vſiga sveta,

Pravizi shaljenga Boga,
De je reshila rop pekla.

6.

Zheshen si ti, presveti krish!
Edin nam upanje delish.

Le ti nam milost sadobish:
Pregrehe nashe nam isbrish'!

7.

Zhaft, hvala bodi vekomej,
Nebeshkimu Bogu vselej!

Presveti krish nam vernim daj,
De pridemo v' nebeski raj.

Mafhnik moli:

Gospod, pusti leto kadilo, ktero
si blagoslovil, k' tebi se povsdigvati,
ino tvojo milost na nas priti!

Gospod, daj mojo molitvo, kakor kadilo, puhteti pred tvojim oblizhjam; mojih rok povsdigvanje, kakor vezhneri ofer! Gospod, varji moje usta! varji mojih shnablov djanje, de moje serze, hudobi soperno, tvojo pot ne sapusti, ino se ne podstopi greh isgovarjati!

Gospod hozhe v' nam vsbhgati ogenj svoje vezhne ljubesni, in v' nashih serzah vpihati plamen svetiga duha. Amen.

M o l i t e v.

V' duhu ponishnosti in is sgrevani-ga serza sdihujemo k' tebi, o Gospod, sprejmi nas milostljiv! Gospod Bog, daj nam danashni ofer tako opraviti, de homo tebi dopadli.

Profite bratje, de moj in vash

ofer Bogu, vsigamogozhnimu Ozhetu bo dopadljiv!

Gospod naj vsame milostljiv leta ofer is tvojih rok k' hvali, in k' povikshanji svojiga imena, in tudi k' nafhi frezhi, ino k' blagosti zele svoje svete zerkve.

Ozhe nafh.

Kakor na zvetno nedelo.

M o l i t e v.

Prosimo te, Gospod! reshi naf vsih pretezhenih, sdajnih, in pridejozhnih nadlog, ino skos profshnje svoje svelizhane, zhaftitljive, in smiraj zhiste divize in boshje matere, Marie; svojih svetih Apostelnov Petra, Pavla, Andreja ino vsih svetnikov: daj nam po svoji milosti mir v' nafhih dneih, de bomo s' pomozhjo tvoje do-

brote podperti smiraj grehov prosti,
in od vseh nepokojev obvarvani. Po
tistim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu,
naslim Gospodu, ki s' teboj shivi in
kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od
vekoma do vekoma. Amen.

M o l i t e v.

Gospod Jesuf Kristuf! ne daj mi
savshitev tvojiga telefa, kteriga jes
nevreden (prijeti) savshiti se podsto-
pim k' sodbi in savershenji tekni:
ampak daj mi po svoji dobroti, de
mi bo varstvo dushe in telefa, in re-
shenje od mojih slabost. Ki shivish
in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v'
edinosti s. Duha, Bog od vekoma do
vekoma. Amen.

O b h a j i l o.

Sdaj hozhem kruha nebeshkiga
vseti in ime Gospoda klizati.

Gospod, nisim vreden, de stopish pod mojo streho; pa rezi lé besedo, bo sdrava moja dušha!

Gospod, nisim vreden, de stopish pod mojo streho; pa rezi lé besedo, bo sdrava moja dušha!

Gospod, nisim vreden, de stopish pod mojo streho; pa rezi lé besedo, bo sdrava moja dušha!

Telo nashiga Gospoda Jesufa Kristufa naj pele mojo dušho v' vezhno shivljenje! Amen.

M o l i t e v.

Gospod, daj nam s' zhistim in svetim serzam to savshiti, kar s' ustmi vsamemo, de zhafni dar nam bo k' vezhnim shivljenji.

Kristuf je v' grob poloshen.

Vstani Jerusalem, slezi prashnje obleke! Obdaj se s' shalostjo in pepelam! Sakaj v' tvojih sidovih je bil Israelski Odrefhenik vmorjen.

Pusti svoje solse tezhi! Pusti jih dreti kakor valovje dan in nozh! Ne daj pokoja ozhesi; sakaj v' tvojih sidovih je bil Israelski Odrefhenik vmorjen.

Moje ozhesa so oflepele od joka, ker moj Odrefhenik meni je bil odvset.

Glejte vse ljudstva, zhe ktera shalost moji je enaka!

O, vi vsi, ki to pot greste, glejte in pomislite, zhe ktera shalost moji je enaka!

M o l i t e v .

Prosimo te, Gospod! glej milostljiv na leto drushbo, sa katero nash Gospod Jesus Kristus rokam gresnikov se je isdal, ino na krishu je vmerl.

Molitev per boshjim grobu.

Jagnje boshje, Odrashnik sveta, moj Svelizhar! kaj si terpel sa mojo dusho? Do sadne kapelize si svojo kri sa gresni svet prelil: Si se pustil sanizhovati od nehvaleshnih, isdati od Judesha, tajiti od Petra, krishati od Judov. Posledno si hotel tri dni leshati v' grobu, kakor je prerok Jonas tri dni bil v' trebuhu ribe. Kdo ne vidi isgleda ponishnosti, kteriga si ti vsm ljudem dal?

Kdo ne zbuti ljubesni Jesufa, ki mertev leshi v' temuim grobu? Kdo ne moli shiviga Boga v' grobu, zhe glih truplo je merslo, ranjeno in kervavo, ker tretji dan Jesus vstane od smerti? Moj Svelizhar, stori moje serze vredni grob svojiga f. telefa, ozhisti mojo dusho, de te sdaj ponišno molim, in vselej vredno prejmem v' f. obhajili!

Joshef is Arimateje in Nikodemus sta tebe is serzhne ljubesni v' nov grob, is terde skale isfekan, pokopala: koliko vezh si bi mogel jes persadevati, tebi dopadljiv grob perpraviti? Jes, kteriga si ti per f. kerstu s' vodo f. Duha ozhistil; per f. birni s' mozhjo f. Duha poterdil; zel zhaf shivlenja s' svojim mesam redil! Pak moje serze je nezbedno interdovratno: Operi ga s' svojo f. kervjo, ozhisti ga s' svojo gnado, de

ti bo prijetno prebivalšhe! Bom se
trudil svet sanizhovat, serza peshele-
nje satirat, s' solsamu in molitvami
tvoje ljubeshni in gnade vreden po-
stat. Ti o Jesuf, si dopustil, kar si
od zhleveka vsel, v' grob sakopati:
daj mi, de jes, kar sim hudiga sto-
ril, sakopljem v' grob pokore, de s'
teboj v' novo shivljenje vftanem!
Amen.

P e f e m.

1.

Umerl je - oh, umerl Pravizhni!

Na strashnim krishu je terpel;

Konzhali so ga sdaj krivizhni:

Umerl je, oh, sa naf umerl!

2.

Teshave nafhe je on nosil,

„Sveta pregrehe na se vsel:

Sa naf, sa gresniku she profil,
Ko je umirati sazhel.

3.

Na tvojim hribu prenesrezhnim,
Kalvarija! se je darval:
Satorej bode v' miru vezhnim
Njegov spomin per naf ostal.

4.

Ko jagnje je bil on pohleven,
Tud sojen ust she ne odpré.
On kralj nebes sa naf tak' reven,
Sa naf terpi, sa naf vmerje.

5.

O Jesus, vsmili se, vsmili!
Odpusti grehe nam, in daj
De svét ko bomo sapustili,
Gremo s' teboj v' nebeshki raj!

6.

U grobu je, in sdaj pozhiva:

Tak štepen, boden, polen ran!

Lej, kamen njega grob pokriva,

S' zhuvaji gerdmi je obdan.

7.

Hudobnim so ga perfodili,

Med tolovaje je bil shtet:

Narodje bojo ga molili,

Zhaftil bo njega grob vef svet.

8.

O Jesuf, drage nam masila

Is groba tvojiga dehté:

Usemi tud od naf darila,

Is shalnih serz grenke solse!

9.

Naj naf, dodeli nam, dodeli!

Od greha te solse peró,

De kdaj po smerti vsi veseli
 ,Se snidemo v' sveto nebó.

10.

Le pridi zhes me grob, trohnota!
 Nizh vezh se tebe ne bojim:
 Veselje si mi, ne strahota,
 Is tebe k' Bógu pohetim.

11.

Saj terdno vem, de Bog strohneti
 Odreshenika ne pusti:
 Ustal je on, sam Bog presveti,
 Ustali bomo tudi mi.

12.

Smert tvoja, Jesus, nam shivljenje,
 Tvoj krish veselje vsm daje:
 Is tvojiga groba nam vstajenje
 U terdnim upanji zvete.

Velka Sobota.

Veliki zhetertek je Jesuf novi sakon postavil v' svojim mesi in svoji kervi; v' veliki petek je dolg Adama Bogu Ozhetu poplazhal; in veliko soboto je premagaviz greha in smerti v' predpekel stopil, ozhakam osnanit odreshenja resnizo. Veselimo se tedaj s' vstajozhim Jesufam, ki je sveta mozhi in peklenfke posbasti premagal, in vsm ljudem nebeshke vrata sopet odperl.

Pred f. Masho bo svunaj zerkve ogenj shegnan, s' letem ognjam bo velikonozhna svezha pershgana, in potlej se berejo prerokovanja.

Shegnanje ognja.

M o l i t e v.

Bog, vezhna dobrota, ki si v. bli-

sku in potresu svete sapovdi Mosefu dal; svojiga Duha v' podobi ognjenih jesikov jogram poslal: Ti naj po katolshki zerkvi uzhih, de shegnanje noviga ognja pomeni, de stari sakon je vgasnil, in novi sakon po Jesusu Kristusu nam gori. Vfigamogozhni vishar zhloveshkiga rodu! vshgi v' mojim serzi sveti ogenj svoje ljubesni, de ti bom v' gorezhi brumnosti flushil. Luzh Jesusova naj me obsvetli, de ne bom ko nevernik v' temi shivil; ampak ko otrok svetlobe pravizhno tebi flushil, in vezhno shivljenje dosegel. Amen.

Pervo prerokovanje,

(perkrajshano).

V' sazhetku je Bog nebó in semljo vstaril. Semlja pak je bila she pušta in prasna; tema pokriva globo-

zhino; in boshji Duh je plaval nad vodami. Ino kar rezhe Bog: Bodi svetloba! In svetloba je bila. Ino Bog vidi, de je dobra svetloba, in lozhi svetloba od temnote. Svetloba on imenuje dan, in temnoto nozh: ino je bilo jutro in vezher, prvi dan. Tudi Bog vkashe: Bo naj nadsemlje med vodami, ino naj lozhi vodo od vode! Ino Bog je stvaril nadsemlje, in je lozhil vodo spo-dej in sgorej nadsemlja. Kar sgodilo se je. Nadsemlje imenuje Bog nebó: In je bilo jutro in vezher, drugi dan. Sopet rezhe Bog: Voda na semli naj stezhe na eni kraj, in perkashi se suhota! Sgodilo se je. Suhoto je Bog imenoval semljo, in voda stok morje. Ino Bog je vidil, de je dobro. Sdaj Bog sapove: Semlja naj rodi travo, seli in rado-

vitne drevesa! Tudi to se je sgodilo, ino je bil tretji dan. Bog po tem rezhe: Luzhi naj bodo na nebi, de kashejo dneve in leta in pa svetijo na semljo. Ko bil trenil so bile. Gorela je, de dan dela, velika luzh, sonze blifezhe, na nebi; sjala je prijasna ljuna, de sveti po nozhi. Miglalo je svesed bres shtevila veliko. In je bilo jutro in vezher, zheterti dan. Bog pravi: Mergole naj ribe po vodi, ptize po nebi. Bliskalo se je rib in ribiz po vodi, ptizhi so letali po nebi. Ino bil je peti dan. Sadnizh Bog rezhe: Semlja naj mnogo shival dá! In shivi shivine in sverine so bili polje in gojsdi; in po travi, roshah in germovji je metulov, kebrov, in drugih shivaliz mergolelo vse polno. Poslednizh vstari Bog tudi zhloveka, ino mu podvershe semljo in morje in vse shivali. In Bog

vidi vse, kar je naredil, in dobro dobro je vse bilo. In bilo je jutro, bilo vezher, shesti dan. Shest dni je stvarjal nebo in semljo, sedmi dan pa je nehal in pozhival.

M o l i t e v.

Bog, ti si zhudno zhloveka vstari; skrivnosti Odrefhenja so pa she zhudnejshi! Profimo te, dodeli nam de mi miku greha soperstojimo po postavah pameti ino zhednosti, de dofeshemo vezhuo veselje: po Jesusu Kristusu, tvojimu Sinu, nashim Gospodu, ki s' tebo shivi in kraljuje, v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Drugo prerokovanje, (perkrajshano).

Szhafama se ljudje bolj in bolj mno-

shijo, in po semli rasmikajo. Pa tudi smiraj so hujšhi. Sladni in nezhisti so shiveli. Piti in jesti je skorej vse njih opravilo. Vezh niso sa Boga marali. Ker tedaj vidi Bog, de so ljudje zlo tako hudobni, in de jim drujiga kakor hudobija ni v' mislih, se inako stori Bogu, in bolelo ga je v' serzi. Rekel je: Ne dajo se ne vezh opominjati in svariti po mojim duhu. Meseni so vsi, vsi spazheni. Pa dam jim odloga she sto in duajset lét, zhe se she vtegnejo pobolshati. Bres makesha in po Bogu je v' sredi hudobneshov Noe shivel. Njemu rezhe Bog: Konez se blisha vsih ljudi. Vso semljo so napolnili s' hudobijo. Pokonzhaval jih bom s' semljo vred. Barko si stori is obdelaniga lesa. V' barki predala naredi, in sasmoli snotraj in svunaj. Tri sto komolzov naj bo dol-

ga, pedeset široka, in trideset visoka. Sgoraj napravi okno v njo, in na strani vrata. Glej, dal bom grozni potop po vseh semli. S' teboj pa bom prijasno saveso naredil. V' barko pojdesh s' svojimi sinovami, s' svojo sheno, in s' shenami svojih sinov. V' barko vsemi seboj vsake shivali dvoje, štirinogatih shival, ptiz, in shival vseh, kar jih je na semli, de ostanejo per shivlenji. Tudi jedi vsemi vlakih seboj, de bote ti in one shivesh imeli. Noe je bil v' vseh rezeh Bogu pokorn. Sto let je delal barko. Jo delati je bilo ljudem vedno pokoro osnanovati. Pa nizeh ne marajo, in neverni ostanejo. Bog tedaj rezhe Noetu: Sdaj idi v' barko, ti in kar vaf je tvojih! Tebe najdem prizho sebe pravizhniga med sdajnimi ljudmi. Vsemi tudi k' tebi vsakih shival; sakaj po sedmih dne-

vih perozhem deshji na semljo iti shtirdefet dni in shtirdefet nozhi. Vse, kar sim vstvaril, bom konzhal na semli. Noe vedno svešt in pokorn boshji flushabnik v' barko spravi vsih shival plemén, in je shel va-njo s' svojimi sinovami Sem, Ham in Jafet, s' svojo sheno, ino s' shenami svojih finov. Saperel sa njimi je vrata Bog sam, in jih vodi svunaj sadelal, kar Noe nemore. Strašno sazhue desh liti per ti prizhi. Viri velziga norja vsi perderó; kakor is strashnih flapov hrumi spod neba vodo na semljo. Voda suafha barko, in jo vsdigne od tal. Pa she smiraj nakvishko kipi, in barka enako plava velikimu posflopji po vodi. Voda smiraj narafha, petnajst komolzov stopi zhes nar vishi gore pod zelim obnebjem. Vse je bilo pokonzhano po vsi semli: bodi zhlovek, bodi shivina, bodi pti.

za spod neba, alj zherev is praha. Noe sam je ostal, in kar je per nje-mu bilo v' barki. Tri sto in pedeset dni so vode po semli stale. Bog po-fhle gorak veter na semljo. Morski studenzi se sapro, deshevje jenja, voda vpada. Barka obstoji na neki gori na Armenskim. Verhovi gora se perkasujejo szhasama is vode. Noe okno odpre, in ker ne more sadofti pogledati, ispufti krokarja is barke, de bi svedil, ali je she dofti voda vpadla, ali kalj? Ni ga vezh nasaj. Na to ispufti goloba. Nima se nika-mur vfefti, in vedno leta okolj bar-ke. Noe Bogu v' vsmu podoben, in tedaj tudi shivalim dober, stegne roko, in ga povsame v' barko. Se-dem dni potlej ga sopet ispufti. Sdaj pride she le svezher nasaj, in oljki-no vejzo s' selenim perezami perne-se v' kljunu. Bosht so se v' barki

veselili sagledati to lepo, upanja polno snamnje! Noe zhuti sdaj, de je mogla slo voda vpasti. Posuej sedem dni ispuisti she enkrat goloba. Sdaj ga ni vezh. Noe is tega sklene, de je semlja suha; ino ref je bila suha. Bog mu rezhe: Idite sdaj is barke, ti, tvoja shena, tvoji sinovi, in tvoje suhahe. Tudi ispuisti is nje vse shivali: shivino, ptize in lasnino. Noe, kakor druge krati, je bil Bogu s' veseljem pokorn, in gre s' vsemi svojimi is barke. Potem Noe postavi altar Bogu, in mu shgaven dar na njem sashge. Duh prijeten se vali v' oblake nakvishko. Bog je imel veselje nad Noetovim daram.

M o l i t e v.

Bog, ti nespremenliva mozh, vezhna luzh! milostliv poglej na zhudno

skrivnost svoje povsotne zerkve, konzhaj svoje delo nilostliv! Konzhaj reshenje ljudi po djanji svojih vezh-nih sapoved! daj de zel svet ve in vidi, de poniskano bude povikshano; postarjeno bude ponavljeno, in vse bo dokonzhano in popravlano! Po tistim, od kteriga vse svira, po nashim Gospodu Jesufu Kristufu, tvojim Sinu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma! Amen.

Tretje prerokovanje,

(perkrajshano).

Unkrat Bog rezhe Abrahamu: Abraham! Abraham! On odgovori: Tu sim. Bog rezhe: Vsemi Isaka, ediniga svojiga sina, ki ga ljubish, in idi na goro Morjo, ter mi ga v' shgavni dar daruj. Abraham sjutraj sgodaj

vftane, nakole derev sa germado, obloshi ofla s' njimi, vsame dva hlapza in Isaka, in se odrine. Tre-tji dan je dofhel do hriba. Rezhe hlapzama: Tukaj s' oflam pozhakaj-ta! Jes pa in Isak greva na goro Boga molit. Sdaj vsame derva in jih Isaku naloshi. On pa nese ogenj v' rokah ino nosh. Tako grefta v' goro. Po poti rezhe Isak: Ozhe! Abraham odgovori: Kaj je, moj fin? Isak rezhe: Vite, tukaj so derva in ogenj; kje pa je jaguje v' dar? Abraham odgovori: Sa jaguje bo Bog fkerbel, ljubi fin! She ni vedel Isak, de je on ta. Grefta dalej. Ke-dar sta na verhu hriba bila, napravi altar Abraham, sloshi na-nj derva, sveshe svojiga fina Isaka, in ga na germado dene na altar. Vse terpi voljno Isak. Abraham je roko steg-nel, in prime sa nosh, klat svojiga

sina. Sdaj savpije angelj boshji is
 nebes: Abraham! Abraham! On od-
 govori: Tukaj sim. Angelj rezhe:
 Stoj in ne stori fantu nizm shaliga!
 Sdaj vem, de se bojish Boga, ker
 nisi svojimu edinimu sinu sanesel. Sam
 per sebi, pravi Gospod, sim perfe-
 gel: Ker si to storil, ino nisi sane-
 sel svojimu edinimu sinu, kakor sves-
 de na nebi hozhem mnoshiti tvoj sa-
 rod, in odobroteni bodo v' tvoji ker-
 vi vsi narodi na semli. Abraham se
 osre, in v' gofhavi je sagledal ovna
 sa roge tizhati. Ga vsame in sash-
 ge Bogu namest sina v' dar.

M o l i t e v.

Bog, Ozhe vernih, nar vishi bit-
 je! ki otroke gnad ino erbizhe svo-
 jih obljud po zelim velikim svetu
 gmirash in rashirjash; ki svojiga slu-

shabnika Abrahama, kakor si obljublil, ozhaka vseh ljudi skos sakrament s. kersta povsdigujesh: Dodeli svojim ljudstvam, de poklizu tvoje gnade vredni in volni bogajo. Po Jesusu Kristusu tvojim Sinu, našim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Zheterto prerokovanje,

(perkrajshano).

Bog je peljal Israelove otroke is Egipta do rudezhiga morja. Zhuden, gorezh oblak jim kashe pravo pot. Sdaj Bog rezhe Mosefu: Roko vsdigni in sprostori palizo po morji, in rasdelilo se bo. Po sredi morja pojdejo Israelzi po suhim; Egipzhani bodo svedili, de jes sim Gospod! Nad kraljam, njegovimi vosmi, in

konjiki bom svojo mozh skasal. Mosef je po besedi Gospoda storil, in Israelzi gredo po suhim skos morje. Egipzhani so planili sa njimi. Proti jutru pak se vderajo na-nje blifki in strele is oblaka. Strah jih je sgrabil. Kola in kolefa, vse se potare. Nasaj, nasaj! vpijejo vsi Egipzhani. Beshimo! Bog se vojskuje sa-nje zhes naf. Bog pa je rekel Mosefu, kateri je bil s' ljudem ravno skos morje: Roko istegni po morji, de se zhes Egipzhane, njih konjike ino vosove sagerne. Mosef isprostire roko; s' strasnim hrupam savesne morje Egipzhane, in pa vosove, in pa konjike, in vso kraljevo mozh. Ne eden ni vshel. Mosef in Israelfko ljudstvo pojejo hvalno pesem:

Gospodu pojem: povelizhal, povelizhal se je!

Vergel je konja in jesdiza v' morje.
Moja mozh je in moja pesem Gospod,
Odfreshnik mi je bil!

On je moj Bog, hvalil ga bom;
Bog mojga ozheta, povsdigval ga bom!
Sal vojshak je Gospod, Gospod mu
je ime.

M o l i t e v.

Bog, mi zhutimo in vidimo, kako
zhudeshi starih zhasov she dan dana-
shni nam svetijo: ker tvoja mogozh-
nost, ktera k' refhenji tvojiga isvo-
leniga ljudstva soper preganjanje
Egipzhanov tako strashno in zhasfli-
vo se je skasala, sdaj pak k' odre-
fhenji vsih ljudi skos vodo prerostva
prizhinja: Dodeli, de vsi prebivavzi
shirokiga sveta praviz Abrahamovih
otrok bodo deleshni, ino zhasht hifhe
Israela dofeshejo. Po Jesusu Kri-

stusu tvojim Sinu, našim Gospodu,
ki s' teboj shivi in kraljuje v' edino-
sti s. Duha, Bog od vekoma do ve-
koma. Amen.

Peto prerokovanje.

To je erbfhna flushabnikov boshjih,
to je moje pravizhno plazhilo, pravi
Gospod. Nujte, vi vsi, ki vas sheja,
stopite k' vodi! Tudi vi, ki nimate
dnarjov, pridite sem, kupite in jejte!
Pridite, kupite bres dnarja in bres
plazhila, vina in mleka! Zhemu va-
gujete srebra sa leto, ki ni kruh?
ino vashe blago sa nekaj, ki ne na-
fiti? Poslufhajte me: jejte mosga,
in pasite serze v' masti! Nagnite vashe
uho, pridite k' meni, in poslufhajte.
Po tem bo vasha dusha shivela, in

jes sklenem vezhni sakou s' vam v' svesti gnadi, kakor sim ga sklenil s' Davidam. Glejte, ljudstvam ga jes dam sa uzhenika, in narodam sa sprednika in oblastnika. Glej, ti klizhefh ljudstvo, ktero nis posnal, in ljudstva, ki te niso posnale k' tebi hitijo savoljo Gospoda, savoljo tvojiga Boga, Svetnika v' Israeli, ki te zhafti. Iskajte Gospoda, ki se da najdit; klizhite ga, ki je bliso. Hudobnesh naj sapusti svojo pot, malo-bridnik svoje namene. Naj se oberne k' Jehovu Gospodu, ki se ga vsmili; k' nashim Bogu, ki veliko sanese. Sakaj moje misli niso vashe misli; vashi poti niso moji poti, pravi Gospod. Koliko vishej je nebo od semle; toliko vishej so moje misli od vashih, moji poti od vashih. Nam-rezh, kakor desh ino sneg is neba pade, ino tje se ne verne, ampak

semljo poji, oplodi, in vseleni, in seme da sa sejanje, ino kruh sa jed: tako bo beseda, ki se is mojih ust iside. Ne pride nasaj bres sadu. Kar meni dopade, dopolnite in serzhno dokonzhajte, kakor sim jes vkasal, pravi Gospod vfigamogozhni.

M o l i t e v.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, gmiraj gnade, ktere si vernim ozhakam obljubil, k' zhafti svojiga svetiga ime-na! Rasfhiraj svoje kralestvo; in mno-shi luzhi otroke, de tvoja zerkev she sdaj sposna dopolnenje tistih obljub, na ktere prihodne brumni ozhaki stariga sakona nifi zviplali. Po Jesu-su Kristufu, tvojim Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Šesto prerokovanje.

Sliši Israel postave shivljenja, in pasi, de se bošh umnost uzhil! Od kod pride, de si ti Israel v' sovrashnikov desheli? Ti se postarash v' ptuji desheli, si neshashen kakor mertvi, in bošh pershtet njim, ki v' grobu leshe. Ti si sapustil studeniz umnosti. Ko bi bil ti hodil po potah boshjih, bi bil stanoval v' vezhnim miru. Zhuj, kje je pamet, mozh, umnost, de tudi sposnash, kje de je dolgo shivljenje in frezha, kje de luzh ozhesa, in mir. Kdo je njih selo najdil, in kdo je njih saklade odkril? Kje so poglavarji polkov, in oblastniki shival na semli? Ki so pe-li s' ptizhimi neba, ki so grabljali srebro in slato, v' ktere ljudje sau-

pajo, in katerih se nikolj ne nasitijo? Ki so srebro s' veliko pridnostjo obdelati, ino umedstve bres shtevila narediti vkasali? Oni so sginili in v' smertno kralestvo dol shli, ino drugi so namest njih nastopili. Ti mlajshi so vidili luzh, so na semli stanovali, pak pot resuize niso posnali. Niso vedeli njene stese, in jo niso najdli. Njih sinovi so nje pot sgresihili. Niso slisihali nizeh od nje v' Kanaan, niso vidili nizeh od nje v' Temanu. Agare otrozi so szer ifkali posvetno umnost, glih tako kupzi od Merana in Temana, ino basnopevzi, ki so umnost in pamet ifkali: pak leti niso vedeli njeno pot, niso najdli njene stese. O Israel, kak velika je hifha boshja! Kak prostorno njegovo prebivalshe! Veliko, breskonzhno, visoko, neismerno! Tukaj so pred zhafi shivelili veliki orjaki; veliki v' boju sve-

deni moshje. Bog ni letih isvolil, ni letem pot sposnanja kasal. Leti so pomerli, ker niso modrosti imeli; so pomerli po svoji norosti. Kdo je v' nebefa se vsdignil, ino je jo dol pernefel? Kdo je jo is oblakov dobil? Kdo se je zhes morja peljal, je jo najdel, in je jo sa zhisto slato kupil? Nobeden ne posna nje pot; nobeden ne ve njeno steso. Tisti pa, ki vse ve, jo posna, in je jo s' svojo pametjo snajdel, ki je semle oblog sa vezhne zhase vstaril, in s' shtirino-gnimi shivali oshivil; ki luzh poshle, in ona gre; ki jo klizhe in ona ga vboga v' trepetenji. Svesde svetijo v' svojih krajih, in se veselé. Zhe jih klizhe, odgovoré: Tukaj smo! Té svetijo s' veseljem svojimu stvarniku. Leta je nash Bog, ino nobeden drugi mu ni enak. Njemu so snane vse pota modrosti, in on jih je svojimu

hlapzu Jakobu, in svojimu ljubzhiku
Israelu pokasal. Potlej je on na
semljo prishel, in s' ljudmi se pezhal.

M o l i t e v.

Bog, ki ljudstva v' svoje kralestvo
klizhefh, in svojo zerkev smiraj mno-
shifh: pusti svojo gnado, in svoje ve-
dno varstvo zhes naf vse kraljuvati,
kterih grehi so oprani s' vodo s. ker-
sta. Po Jesufu Kristufu, tvojim Si-
nu, nashim Gospodu, ki s' teboj
shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha,
Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Sedmo prerokovanje.

V' tistih dneh je roka Gospodova
zhes mene prishla, me je v' duhu
vun peljala, me v' fredo doline po-
stavila, ktera je bila polna mertvash-

kih kosti. Gospod me je okrog vseh odil. Bres shtivila so leshale v' dolini, in so bile zhišt suhe. On je rekel meni: Otrok zhloveka, ali bodo lete kosti sopet oshivele? Jes odgovorim: Ti Gospod Jehova, ti to vesh! On meni rezhe: Prerokuj od teh kosti, in rezi jim: Vi suhe kosti, poslušajte besedo Gospoda! Tako govori Gospod Jehova letem kostem: Jes vas hozhem nasapniti, de bote sopet oshivele. Jes vam hozhem shilize dati, s' mesam vas okriti, v' kosho vas saviti, ino vas nadahniti. Ve bote sopet oshivlene, in sposnale, de sim jes Gospod. Jes sim prerokoval po sapovedi, in kedar sim prerokoval, se povsdigne shum in hrup. Kosti so se blishale. Jes sim sagledal njih shilize, meso jim je rastle, kosha jih pokriva; pak dihatishe niso mogle. Gospod mi sopet re-

zhe: Prerokuj vetru, prerokuj, otrok
 zhloveka! in rezi vetru: Leto govo-
 ri Jehova Gospod: Pridi veter od
 shtirih krajev neba, in pihaj na te
 vbite, de se oshivijo. Jes sim pre-
 rokoval, kakor mi je bilo sapove-
 dano. Sdaj jih napolni sapa, de so
 se oshivli, na noge postavili: una
 truma bres shtivila! Sdaj govori Go-
 spod meni: Otrok zhloveka! Lete
 kosti so zela hifha Jsraela. Sploh
 pravijo: Nashe kosti so suhe, nashe
 upanje je sginilo, s' nam je konez.
 Sato prerokuj in govori jim: Leto
 rezhe Gospod Jehova: Jes hozhem
 vashe grobe odpreti, jes hozhem vas
 sbuditi is vasih grobov, moje ljud-
 stvo! in vas v' deshelo Israelfko pe-
 ljati. Ino vi bote skufili, de sim jes
 Gospod, ki vashe grobe odprem, in
 ki vas sbudim is vasih grobov, mo-
 je ljudstvo! Jes vam bom dal svojiga

duha, de bote shiveli, ino jes vas bom safadil v' vasho deshelo; leto govori Gospod vsigamogozhni.

M o l i t e v.

Bog, ki si prasniki svojih s. skrivnost, posebno velikenozhi, v' pismih stariga in noviga sakona sapovedal: Dodeli nam, de shengen tvoje milosti sposnamo, de dobrote prizhejozhe hvaleshni dofeshemo, in k' perzhanji prihodnih dobrot, in tvojiga vezhniga svelizhanja bomo možno poterjeni. Po Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Ofmo prerokovanje.

V' tistih dneih bo po sedem bab eni-

ga masha sgrabilo, in reklo: Hozhe-
 mo jesti lastniga kruha, ino s' lastnim
 oblazhilam se oblezhi: Tvoje ime nam
 dopusti! Odvsemi nam saframbo! En-
 krat bo lepa in zhaftliva mladika
 Jehovova; in kakor sad deshele,
 visoka in krasna reshnim is Israela.
 Kteri potlej ostane v' Sionu, in shi-
 vi v' Jerusalemu, ga bodo svetnika
 imenovali, ki je sapifan v' bukvali
 shivlenja v' Jerusalemu. Kedar Go-
 spod vmije hzhere Siona od neshag,
 ino kri Jerusalema sbrifhe is svoje
 frede v' ognjeni sapi: bo Jehova po
 vsaki strani hriba Sion, ino po svo-
 jih prasnizhnih drushbah oblake in
 dim po dnevi, in svetli ogenj po no-
 zhi rasfhiral. Sakaj boshja zhaftli-
 vost bo obramba vsih rezhi, bo sho-
 tor senze pri vrozhim dnevu, in
 varstvo in savetje pri potoku in
 deshu.

Moj ljubzhik je imel en vinograd na radovitnimu hribu.

Ga je prekopal, sagradil s' plotam, obsadil s' shlahtnimi tertami, ino je sidal v' sredi njega turen.

Tukaj je on tudi eno tlazhivnizo isdolbil. Sakaj vinograd Gospoda Sabaot je Israelfki rod.

M o l i t e v.

Gospod, ki si vsm udam svoje zerkve po glasu svojih s. prerokov osnani, de po vsih krajih svojiga kralstva dobro seme seješh, in svoj vinograd s' shlahtnimi tertami obsadišh: Dodeli svojim ljudem, ktere ti k' okraji svojiga nograda, ino k' svoji setvi shiteješh, de bodo od ofatov, ternov, in drugih plevevov zhisteni, na shlahtnim in dobrim sadji bogati postali (obogateli). Po Jesusu Kri-

stufu, tvojim Sinu, našim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma. Amen.

Deveto prerokovanje

(kakor drugo branje na veliki petek).

M o l i t e v.

V sigamogozhni, vezhni Bog! ti si zhuden v' rasdelenji svojih gnad, zhuden v' vsih svojih delih! Daj svojim odreshenim ne samo zhaft svojiga stvarjenja, in zhudni sazhetik sveta; ampak tudi neisrezheno zeno visokih skrivnost sposnati, ktere si nam na konzu zhasov rasodel, kedar je Kristus, nashe jagnje bil saklan, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma, Amen.

Defeto prerokovanje.

Tiste dni je govoril Gospod drugizh Jonu preroku, rekozh: Vstani in pojdi v' Ninive, veliko mesto, in osnanuj v' njem, kar sim ti jes rekel osnanovati. In Jona je vstal, in shel v' Ninive po besedi Gospodovi. Ninive so pa bile mesto, tri dni hoda veliko. In Jona je shel en dan hoda v' mesto, ter je vpil in rekel: Šhe shtirideset dni, in Ninive bojo rasdjane. Ino Ninivljani so verovali v' Boga, ino so napovedali post, ter so oblekli ojtro oblazhila od nar vezhiga do nar majshiga. Kedar je prishla ta noviza pred kralja Ninivskiga, je vstal is svojiga stola, in vergel svoje oblazhilo od sebe, in se oblekel v' ojtro oblazhilo, ter sedel

na pepel. Ino je bilo oklizano in rezheno v' Ninivah: Vkasa kralja in svojih knesov je ta: Nizh naj ne okusijo ne ljudje, ne shivina, ne govedo, ne drobnize; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. Ino naj se oblezhejo v' ojstre oblazhila ljudje in shivina, ino naj klizhejo v' Gospoda s' vso mozhjo. In vsak naj se oberne od svojiga hudiga pota in od krivize svojih rok. Kdo ve, morebiti se bode Bog obernil, ino bo sanefel, in odjenjal od svojiga grosniga serda, in ne bomo konzhanj. Ino Bog je vidil njih dela, de so se obernili od svojiga hudiga pota, in vsmilil se je svojiga ljudstva Gospod, nash Bog.

M o l i t e v.

Bog, ki si mnogotere ljudstva v'

sposnanji svojiga s. imena sdrushil, poterdi našho voljo in našhe mozhi, de tvoje sapovedi dershimo, de tvoje ljudstvo, ki je k' vezhnim svelizhanji poklizano, bo edino v' veri, v' ljnbesni, ino brumnosti. Po Jesu su Kristusu, tvojim Sinu, našim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Enajsto prerokovanje.

V' tistih dneh je Mosef pisal pesem, ino je jo uzhil otroke Israelfke. Josvatu pa, sinu Nuna je Gospod dal sapovedi, ino mu je rekel: Bodi serzhen in korajshen, sakaj ti bodesh Israelfke otroke v' deshelo peljal, ktero sim jes jim obljudil, ino jes sam te bodem podpiral. Kedar je Mosef besede te sapovedi v' bu-

kve sapisal, in leto dokonzhal, sapove Levitam, ki so nefli skrinjo boshje savese, in jim rezhe: Vsemite lete bukve, in poloshite jih na stran skrinje savese, Gospoda svojiga Boga, de bodo tukej soper naf prizhovale. Sakaj jes posnam vasho oporno in terdovratno nameno. She sdaj, ki jes med vami shivim, se puntate soper Gospoda, kako se bote vezh po moji smerti? Vse starashine vashih rodov, vse uzbenike ljudstva pustite do mene priti: Jes hozhem to besedo prizha njih govoriti, in semljo in nebo soper nje sa prizho vabiti. Sakaj jes vem, de po moji smerti bote filo spazhlivi, in de bote kmalo odstopili od pota, ki sim ga jes vam pokasal. Sa tega voljo vaf bode na konzu dni tista nesrezha sadela, ker ste greslili pred oblizbjem

boshjim, in ste Gospoda rasherdili s' svojimi hudobijami. Mosef je besede lete hvalne pesmi pred zelo sofesko Israela govoril, in je jo do konza isbral.

Poslufhajte nebefa, jes hozhem govoriti! Poslufhaj semlja besede mojih ust!

Kakor desh naj kapla moj uk; kakor rosa, moja beseda!

Kakor mozhni desh na sele, kakor kaple na travo padejo: Gospodovo ime hozhem klizati.

Dajte zhaft nashimu Bogu! On je stvarnik. Svoje stvari so popolnoma; vse svoje pota so pravizhne!

Popolnoma sveft je Bog; nizh hudobniga on nima. Pravizhen in svet je Gospod!

M o l i t e v.

Bog, krona ponishnih, mozh svo-

jih svestih, ki si svojimu flushabniku, brumnimu Mosefu sapovedal, svoje ljudstvo s' svetimi hvalnimi pesmami poduzhiti na tako visho, de to ponavleno osnanovanje tudi nam postane k' poduzhenji in vishanji: **Pusti** svojo mozh med vsimi ljudmi se kasati, ki so opravizheni skos sveti kerst. Dodeli jim veselje in svelizhanje; Slajshaj strahoto svoje pravize, de vsi nashli grehi po tvoji gnadi bojo sbrifani; in osnanovanje tvoje kasni nam k' svelizhanji in vezhnim shivlenji dotekne! Po Jesufu Kristufu, tvojim Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Dvanajsto prerokovanje
(perkrajshano).

Nabuhodonosar je delati vkasal ve-

liko slato podobo, in postaviti jo na fredi seleniga, mestniga terga. K' stavi te podobe se je sniditi vkasal pervákam svojiga kralestva. Klizar je oklizar na glaf: „Trocentini glaf saflifhajozi popadajte na obras, in molite podobo! Kdor ne poklekne ino ne moli, prezej bo vershen v' plame v' pezh!“ Trocenta je sabuzhala in vse popada in jo moli; — le Ananija, Misael in Azarija né. Daniel, ki bi ondi bil ravno takrat, bi je tudi ne bil molil. Te tri mladenzhe so tedaj per kralju satoshili. Jesa slomi kralja; per ti prizhi jim je pred se rekel, in pravi jim: Je ref, de nozhete slato podobo moliti? Le berfh, kedar saflifhite trocento, padite in jo molite! Zhe ne, kar v' pezh vas rezhem v' pleme vrezhi. Bomo vidili, kdo je tak Bog, de vas meni bi reshel is roke. Mladen-

zhi reko: Ni treba pomislika. Komaj je dati odgovor na to. Sakaj vedi! Nafh Bog ki ga molimo, is pleména is pezhi, in is tvojih rok, o kralj, on lahko otmé! Pa ne stori naj tudi né, vender le vedi; tvojih malikov ne bomo zhaftili, ne tvoje slate podobe molimi! Vef bled od togote je bil kralj. Sedemkrat huji, kakor szer, rezhe pezh sapaliti; mošem pa nar terdnejšhim smed vojfke vse tri mladenzhe povesati, in vrezhi jih v' pezh. Sgodilo se je. Grosen ogenj je bil. Per vsih kra-jih shviga is pezhi. Zlo ti vojaki, ki so jih va-njo metali, so od spe-zhenine pomerli. V' sredo plamena so svesani mladenzhi perleteli. Je she po njih! si pazh vsak misli. Pa angelj boshji je dol prishel v' pezh, in plame rasplal. Kakor vezherna sapa, kakor jutrajna rosa je bil hlad,

ki ga je v' sredi pezhi napravil. Nizh ognja se jih ne dotakne, ne boli jih; s'he ne zhutijo ga. Vesi le, s' kterimi so bili povesani je ogenj odshgal. V'en glas sapeli vsi trije so, in is srede ognjene pezhi Boga hvallili in slavili.

M o l i t e v.

V sigamogozhni, vezhni Bog, ti edino saupanje sveta, ki si skrivnosti danashnih prasnikov nam osnanil in rasloshil po ustih svojih prerokov: pigmiraj hrepenenje svojiga ljudstva po svoji gnadi, ker vsaka zhednost samo po duhu tvoje ljubesni v' vernih serzah rasti, in radovitna biti more. Po Jesusu Kristusu, tvojim Sinu nashim Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Shegnanje kerstne vode.

Kakor jelen po merslih studenzih hrepeni, tako hrepeni moja dusha k' tebi, o Bog!

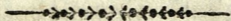
Moja dusha sasheli Boga, studenz shivlenja. Kdaj pridem k' njem, in bom stal pred oblizhjem Gospoda?

Moje solse so po dnevi, in po nozhi moja jed, ker me vsak dan prashajo: Kje je tvoj Bog?

M o l i t e v.

Vsigamogozhni, vezhni Bog, ki si vodo stvaril, de dusho in telo snashi: dodeli nam zhistim biti per shegnanji kerstne vode! Podpiraj nedolshne v' ohrambi nedolshnosti, ktero so per s. kerstu dosegli; ino pomagaj greshnikam, de se s' ognjem s. pokore

sopet ozhistijo. Kedar nas skušnjava vabi, alj bolesen tare, alj tesnava smerti strašni: Opominaj nas obljub per s. kerstu storjenih, ino gnad prijetih. Sbudi v' nashih serzah pravo ljubesen do tebe, nashiga Ozhe-
ta, kogar smo per s. kerstu otrozi postali, de bomo s' tvojo gnado tisto svelizhanje dosegli, ktero si svojim flushabnikom perpravil, po saflushe-
nji svojiga Sina, Jesusa Kristusa, in po pomozhi s. Duha. Amen.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, vsmili se nas!

Kristuf, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kristuf, flifhi nas,

Kristuf, vflifhi nas!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni

Bog,

Siu vfiga sveta reshni Bog,

Sveti Duh, resnizhni Bog,

Sveta Trojiza, en sami Bog,

Sveta Maria,

Sveta boshja porodniza,

Sveta deviz deviza,

vsmili se
nas!

Profi
Boga
sa nas!

Sveti Mihael,
Sveti Gabrijel,
Sveti Rafael,

Profi
Boga
sa nas!

Vsi sveti Angeli in Verhangeli, pro-
fite Boga sa nas!

Vsi sveti redi svelizhanih duhov, pro-
fite Boga sa nas!

Sveti Janes kerstnik, { Profi Boga
Sveti Joshef, } sa nas!

Vsi sveti ozhaki ino preroki, profite
Boga sa nas!

Sveti Peter,

Sveti Panl,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janes,

Sveti Tomash,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Paternush,

Sveti Matevsh,

Sveti Simon,

Profi
Boga
sa nas!

Sveti Tadevs,	} Profi Boga sa naf!
Sveti Matia,	
Sveti Barnaba,	
Sveti Lukesh,	
Sveti Marka,	
Vsi sveti apostelni in evan- gelisti,	} Profite Boga sa naf!
Vsi sveti uzhenzi Gospodovi,	
Vsi sveti nedolshni otrozhizhi,	
Sveti Shtefan,	} Profi Boga sa naf!
Sveti Lavrenz,	
Sveti Vinzenz,	
Sveti Fabjan in Sebastijan,	} Profita Bo- gasa naf!
Sveti Janes in Pavl,	
Sveti Kosmas in Damjan,	
Sveti Gervasi ino Protasi,	
Vsi sveti marterniki, profite	Boga sa naf!
Svete Silvester,	} Profi Boga sa naf!
Sveti Gregor,	
Sveti Ambrosh,	
Sveti Augustin,	
Sveti Hieronim,	

Sveti Martin, } Profi Boga
 Sveti Nikolavsh, } sa naf!

Vsi sveti shkofi in sposnovavzi, Pro-
 fite Boga sa naf!

Vsi sveti uzheniki, Profite Boga sa
 naf!

Sveti Anton, }
 Sveti Benedikt, } Profi Boga
 Sveti Bernard, } sa naf!
 Sveti Dominik, }
 Sveti Franzisk, }

Vsi sveti mashniki ino leviti, Profite
 Boga sa naf!

Vsi sveti menihi ino pufhavniki, Pro-
 fite Boga sa naf!

Sveta Ana, }
 Sveta Maria Magdalena, } Profi Boga sa naf!
 Sveta Agata, }
 Sveta Luzia, }
 Sveta Nesha, }
 Sveta Zezilja, }
 Sveta Katarina, }

,Skos svoj perhod,
 ,Skos svoje rojstvo,
 ,Skos svoj kerst in sveti post,
 ,Skos svoj krish ino terplenje,
 ,Skos svojo smert ino pokop,
 ,Skos svoje sveto vstajenje,
 ,Skos svoj zhudni vnebohod,
 ,Skos perhod troshtarja svetiga
 Duha,

Odreshi nas, o Gospod!

Na dan sodbe, odreshi nas, o Gospod!

Mi greslniki,

De nam sanesesh,

De nam odpustish,

De nas k' pravi pokori perpe-
ljesih,

De svojo sveto zerkev vishasih
in ohranish,

De apostolskiga pastirja, in vse
zerkovne réde v' sve-
ti veri ohranish,

De sovrashnike svete zerkve
ponishasih,

Te prosimo, vlijshhi nas!

De keršhanskim kraljam in vaj-
 vodam mir in pravo
 enovoljnost dodelišh,
 De vſim keršhanskim ljudſtvu
 mir ino pokoj dodelišh,
 De naſ v' svoji ſveti ſluſhbi po-
 terdiſh in obdershiſh,
 De naſhe miſli k' nebeſhkim
 ſheljam povsdigneſh,
 De vſim naſhim dobrotnikam ve-
 zhuſe dari dodelišh,
 De duſhe naſhe, in naſhih bra-
 tov, bliſhnih ino do-
 brotnikov od vezhniga
 pogublenja reſhiſh,
 De ſad ſemle daſh in ohraniſh,
 De vſim vernim duſham vezhni
 pokoj dodelišh,
 De naſ vſliſhiſh,
 Sin boſhji,
 Jagne boſhje, ki grehe ſvetá odjem-
 leſh, ſaneſi nam, o Goſpod!

Te proſimo, vſliſhi naſ!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
lešh, vslisli nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
lešh, vsmili se nas, o Gospod!

Kristuf, slisli nas!

Kristuf, vslisli nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kristuf, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Sveta Mafha.

Kedar mafhnik na stopnjah altarja
 psalm pokore ino ozhitno spovd po
 navadi odmoli, gor stopi k' altarji
 in klizhe:

Gospod vsmili se nas!
 Kristuf vsmili se nas,
 Gospod, vsmili se nas!

H v a l a.

(Svonovi sopet sasvone).

(Hvalo najdesih v' velikim zhetertku.)

M o l i t e v.

Bog, ki to presveto nozh skos zha-
 stitlivo gorvstajenje nashiga Gospoda,

Jesufa Kristusa, posvetlih: ohrani nam s. Duha, kteriga si danas na nove ude svoje soseske, na otroke boshje islil, de bomo po telesi in dusli ponovleni, tebi s' zhistim serzam flushili. Po tistim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, nashimu Gospodu, ki s' teboj shivi in kraljuje, v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

B r a n j e

is lista s. Pavla apostelna do Kolo-
shanov, v' 3. postavi.

Bratje, ako ste vstali s' Kristusam, ishite kar je gori, kjer je Kristus sedezh na desnizi boshji; hrepenite po tistimu, kar je sgorej, ne pak, kar je nar semli. Sakaj vmerli ste, in vashe shivljenje je skrito s' Kristu-

sam v' Bogu. Kedar se bode pak perkasal Kristuf, vashe shivljenje, takrat se bote tudi vi perkasali s' njim v' zhafti.

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Sahvalite se Bogu, sakaj on je dobrotliv;

Vezhno terpi svoja dobrota!

Hvalite Boga, vse ljudstva! Zhaftite ga, vsi narodi!

Sakaj svoja dobrota nas obsenzhuje; svoja svestnost terpi vezhno!

Evangelj

f. Matevsha v' 28. postavi.

Svezher pak v' soboto, prvi dan tedna, ob svitu je prishla Maria Mag-

dalena, in druga Maria, groba gledat. In glej, velik potref se je storil! Sakaj angelj Gospodovi je prišel is nebes, je perstopil, in odvalil kamen, ino je na njega sedel. Njegov obras pak je bil kakor blisk, in njegovo oblazhilo belo kakor sneg. Varhi pak so se od straha pred njim prestrašhili, in so bili, kakor mertvi. Angelj pak je govoril in rekel she nam: Ne bojte se! sakaj vem, de Jesusa ishete krishaniga. Ga ni tukaj: vstal je, kakor je djal. Pojte sem, in poglejte kraj, kamor je Gospod bil poloshen. Ino bersh idite, in povejte njegovim uzhenzam, de je od smerti vstal. In glej, pred vami gre v' Galilejo; tam ga bote vidili. Glejte pred sim vam povedal!

M o l i t e v.

Gospod, prosimo te, de molitve in

dari svojiga ljudstva sprejmeš, de leti skos skrivnosti velikonožnih prasnikov bodo posvezheni, ino nam k' odreshenji in k' vezhnim shivlenji po tvoji gnadi teknejo! Po Jesufu Kristufu, tvojim Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj in s' f. Duham edini Bog shivi in kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

Predzheshenje.

Povsdignite vashe serza k' Bogu in sahvalite se Gospodu! sakaj to je spodobna in svelizhezha dolshnost, de tebe, o Gospod! ob vsih zhafih, posebno pa v' leti sveti nozhi prav hvallimo in zhastimo, ker je Kristuf, nash velikonožno jagnje bil saklan. Sakaj on je pravo jagnje, ki je grehe sveta odvsel; ki je kralestvo smerti s' svojo smertjo dokonzhal, ino pre-

mago shivlenja skos svoje gorvstajenje vterdil. Sa tega voljo pojemo s' angeljmi in verhangeljmi, s' tronmi in oblastmi nebeshkimi, s' vsimi trumami svelizhanih duhov tvojo gospodashnost, in s' njimi bres nehanja klichemo:

Z h e f h e n j e.

Svet, svet, svet je Gospod Bog Sa-
baot! Nebo in semlja sta polna svoje
zhaftivosti. Hosana po vishavah!
Zheshen bodi, ki pride v' imenu Go-
spoda! Hosana po vishavah!

O z h e n a s h,

(kakor zvetno nedelo).

Po Obhajili se moli Vezherniza.

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Psalm 116.

Hvalite Gospoda ve ljudstva. vse!

Zhaftite ga vfi narodi!

Ker svoja dobrota moshuje nad vami,

In svoja svestnost terpi vezhno.

Hvala bodi Ozhetu ino Sinu,

Ino svetimu Duhu!

Hvala bodi tebi vsigamogozhni, vezh-

ni Bog

Per vsih ljudeh, in ob vsih zhasih!

Amen.

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Posdno svezher pak v' soboto,
pervi dan tedna, ob svitu je prishla
Maria Magdalena in druga Maria
groba gledat. Aleluja!

(Marie sahvalna pesem).

Moja dusha povelizhuje Gospoda;

V' Bogu, svelizharji mojim, mi duk

poskakuje!

Oserel se je na svoje dekle niskost.
 Glej, od fihmal mi, „srezhna“! rodovi
 vsi porekó.

On mogozbni storil rezhi je velike
 nad mano!

„Svet mu je njemu ime.

Njegova milost, kateri se njega boje,
 Jim gre od roda do roda.

Velike rezhi on dela s' svojo roko:

Raskrople jih napuhneniga serza;

Pofaja mogozhne is sedeshov jih,

In na-nje deva ponishne.

„Stradavzam daja obilnost,

Bogatinze pa prasne odpravla.

„Svojga flushabnika poprijel Israela
 ga je;

Pomnil, kakor je obljubil nashim
 ozhakam:

Abrahamu, in njega sarodu je do
 vekoma milost.

Posdno svezher pak i. t. d.

M o l i t e v.

Gospod, poshli nam duha svoje lju-
besni, de vsi, ktere si ob velikono-
zhnih prasnikih s' svojimi sakramen-
tami napafil, bodo sdrusheni v' pravi
edinosti. Po Jesusu Kristusu, tvojim
Sinu, nashim Gospodu, ki s' teboj
shivi in kraljuje v' edinosti tistiga s.
Duha Bog od vekoma de vekoma.
Amen.

Evangelj s. Janesa, kakor na zvetno
nedelo.

K a s a l o.

Stran.

Navod 3

Krishnji pot.

Pervo snamnje	5
Drugo snamnje	7
Tretje snamnje	9
Zheterto snamnje	11
Peto snamnje	13
Shesto snamnje	15
Sedmo snamnje	17
Osmo snamnje	19
Deveto snamnje	21
Deseto snamnje	23

Ednajsto snamnje	25
Dvanajsto snamnje	27
Trinajsto snamnje	29
Shtirnajsto snamnje	31

Zvetna nedela.

Shegvanje lefa	33
Prezesja s' butarami	34
S. Masfa	41
Terplenje Jesufa Kristusa	46
V' velki pondelek	97
V' velki torek	100
V' velko fredo	101
Velki zhetertek	105
S. Masfa na velki zhetertek	107
Prezesja s' sv. reshnim telesam	118
Velki petek, Sv. Masfa	122
Pesmi per odkrivanji ino ku- shovanji sv. krisha	138
Pesem per prezesji s. sv. re- shnim telesam	147

Kristuf v' grobu	154
Molitev per boshjim grobu	155
Pesem	157
Velka sobota	161
Shegnanje ognja	161
Dvanajstero prerokovanj	162
Shegnanje kerstne vode	199
Litanije vsih svetnikov	201
Sv. Masha na velko soboto	209

